

INTERDISCIPLINARY AND TECHNOLOGICAL COLLEGE

วิทยาลัยเทคโนโลยีและสหวิทยาการ

แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2569

 <https://college.rmutl.ac.th/>

 +66 827086800

แผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙
วิทยาลัยเทคโนโลยีและสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ระบุให้หน่วยงานของรัฐจัดทำแผนปฏิบัติการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้การดำเนินงานของ องค์กรบรรลุผลตามเป้าหมาย และการบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจำแนกแผนออกเป็น ๓ ระดับ ประกอบด้วย แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศ ใช้เป็นกรอบในการจัดทำ แผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน แผนระดับที่ ๒ อาทิ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคง แห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนที่เป็นการเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ และบริบทประเทศไทย เพื่อให้เกิดความชัดเจน มากยิ่งขึ้น และแผนระดับที่ ๓ คือ แผนที่จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของแผนระดับที่ ๑ และแผนระดับที่ ๒ คู่มือปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ หรือจัดทำขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ วิทยาลัยเทคโนโลยีและสห วิทยาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ได้มีการศึกษา วิเคราะห์ความเชื่อมโยงสอดคล้องระหว่างแผน ระดับที่ ๑ และแผนระดับที่ ๒ เพื่อนำมาจัดทำแผนปฏิบัติการรายปีของวิทยาลัยเทคโนโลยีและสหวิทยาการ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ ซึ่ง ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์จะมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย อันจะเป็นแนวทางในการ ขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายตามประเด็นยุทธศาสตร์ มีการดำเนินการจัดทำแผนโดยกำหนดแผนงาน โครงการ กิจกรรม ตัวชี้วัด ระยะเวลา งบประมาณและการกำหนดผู้รับผิดชอบ โดยยึดถือแนวทางการพัฒนาที่ สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาประเทศ ที่ประกอบด้วย ๕ ด้าน ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ได้แก่ มาตรฐานที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน มาตรฐานที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม มาตรฐานที่ ๓ ด้านการบริการ วิชาการ มาตรฐานที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และมาตรฐานที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมาย และกำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทย มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมี เป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคม เป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ๖ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ๔) ยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ๕) ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ ๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเกี่ยวข้องทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเกี่ยวข้อง ๒ ยุทธศาสตร์คือ ๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการ แข่งขัน ๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นแผนแม่บทเพื่อบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งสิ้น ๒๓ แผนแม่บท ซึ่งแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นแผนที่จัดทำไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยจะมีผลผูกพันต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น รวมทั้งการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณจะต้องสอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีส่วนเกี่ยวข้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ คือ ๑) ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ๒) ประเด็นที่ ๑๒ การพัฒนาการเรียนรู้ ๓) ประเด็นที่ ๒๓ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ประเทศไทยจะยังคงเผชิญกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ต่าง ๆ ของโลก ทั้งที่เป็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระยะสั้นและระยะยาวที่สามารถคาดการณ์ผลกระทบได้ และที่ไม่สามารถคาดการณ์ผลที่จะเกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน ซึ่งจะสร้างผลกระทบต่อประเทศไทยในมิติต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ด้วยขนาดและลักษณะที่แตกต่างกันออกไป โดยบริบทและเงื่อนไขสภาพแวดล้อม ภายในประเทศจะเป็นตัวแปรหลักที่บ่งชี้ว่าบริบทการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกที่เกิดขึ้นจะสร้างโอกาสหรือ เป็นความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ รวมถึงมีอิทธิพลต่อการกำหนดทิศทางของไทยในอนาคต การทบทวนบริบทการพัฒนาประเทศไทยได้ส่วนที่ ๒ นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

(๑) ฉายภาพแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Megatrends) ที่สำคัญและคาดว่าจะมีผลต่อทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคต

(๒) สรุปสาระสำคัญของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ซึ่งได้สร้างผลกระทบต่อประเทศไทยใน หลากหลายมิติและเปลี่ยนแปลงฉากทัศน์ของการพัฒนาทั่วโลกไปอย่างสิ้นเชิง และ

(๓) ทบทวนสถานะของการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านความมั่นคง ความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การสร้าง โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การสร้างการเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการปรับสมดุลและ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ รวมถึงนำเสนอผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงระดับโลก และ ผลกระทบจากวิกฤตโควิด-๑๙ ที่มีต่อประเทศไทย โดยมีองค์ประกอบหลักของการขับเคลื่อนประเทศสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” (Hi-Value and Sustainable Thailand) ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

- หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของอาเซียน

องค์ประกอบที่ ๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

- หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
- หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

- หมายความว่าที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

องค์ประกอบที่ ๓ มิติตความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายความว่า ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

องค์ประกอบที่ ๔ มิติจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมายความว่า ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

สรุปค่าแถลงนโยบาย นายกรัฐมนตรี (นายเศรษฐา ทวีสิน)

ระยะสั้น

กระตุ้นเศรษฐกิจ

- เติมเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ผ่าน Digital wallet กระตุกเศรษฐกิจประเทศให้ฟื้นขึ้นมาอีกครั้ง

เร่งด่วน

- แก้ปัญหาหนี้สิน พักหนี้เกษตรกร ประคองภาระหนี้สิน SME ที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-๑๙
- ลดภาระค่าพลังงาน ไฟฟ้า-ก๊าซหุงต้ม-น้ำมัน
- เร่งสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว
- มีรัฐธรรมนูญที่เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น หรือแนวทางในการทำประชาคมที่ทำให้ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วม

ร่วม

- พื้นฟูหลักนิติธรรมที่น่าเชื่อถือ

ระยะกลาง-ยาว

สร้างรายได้

- เปิดประตูการค้า เจรจา FTA ยกระดับ Passport ไทย
- พัฒนาเศรษฐกิจใหม่ อุตสาหกรรมสีเขียว-เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมสตาร์ทอัพ และลงทุนโครงสร้าง

พื้นฐาน ด้านการขนส่งของประเทศ

- สร้างรายได้เกษตรกร การประมง และปศุสัตว์ “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้”

สร้างและขยายโอกาส

- ประชาชนมีสิทธิในที่ดิน พิจารณาเอกสารสิทธิให้เป็นโฉนด
- เปลี่ยนรัฐที่เต็มไปด้วยกฎระเบียบให้เป็น “ผู้สนับสนุน”
- ผลักดัน “รัฐบาลดิจิทัล”
- ส่งเสริม ๑ ครอบครัว ๑ Soft Power ปฏิรูปการศึกษา ส่งเสริมงานวิจัย และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

สร้างคุณภาพชีวิต

- พัฒนาหน่วยงานความมั่นคง-กองทัพให้ทันสมัย เช่น เปลี่ยนรูปแบบการเกณฑ์ทหารเป็นแบบสมัครใจและลดกำลังพลทหารชั้นสัญญาบัตรระดับสูง
- ปราบปรามยาเสพติด/ยึดทรัพย์ผู้ผลิตและผู้ค้า/เปลี่ยนผู้เสพเป็นผู้ป่วย
- ดูแลสิ่งแวดล้อม อากาศที่สะอาดสำหรับทุกคน
- ยกระดับ ๓๐ บาท รักษาทุกโรค
- ดูแลคนทุกกลุ่มด้วย “สวัสดิการรัฐ”
- ผลักดันกฎหมายสนับสนุนสิทธิและความเท่าเทียม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการดำเนินการกิจการรวมของวิทยาลัยเทคโนโลยีและสหวิทยาการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ และเป็นแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
๒. เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ในภาพรวมของวิทยาลัยเทคโนโลยีและสหวิทยาการ
๓. เพื่อให้ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ทุกระดับ นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการในการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนปฏิบัติการ

- ๑.แผนปฏิบัติการ เรื่องที่ ๑ การส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิต นักปฏิบัติที่มีพื้นฐานทางด้าน STEM มีแนวคิดความเป็นนักนวัตกรรม และความเป็นผู้ประกอบการ
- ๒.แผนปฏิบัติการ เรื่องที่ ๒ การพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยและนวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัย เพื่อสนับสนุนมหาวิทยาลัยกลุ่มที่ ๒ : พัฒนาเทคโนโลยี และส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม
- ๓.แผนปฏิบัติการ เรื่องที่ ๓ การพัฒนาระบบนิเวศ (Eco System) ในการบริการวิชาการ ถ่ายทอดเทคโนโลยี และองค์ความรู้สำหรับเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- ๔.แผนปฏิบัติการ เรื่องที่ ๔ การบริหารจัดการองค์การอย่างมีประสิทธิภาพและเอกภาพสู่ความเป็นสากล
- ๕.แผนปฏิบัติการ เรื่องที่ ๕ การสืบสาน รักษา ต่อยอด ปรัชญาและศาสตร์พระราชาราชเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๑) เป้าหมาย

- คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑
- สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยเด็ก วัยรุ่น วัยเรียน วัยผู้ใหญ่ วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้ เป็นคนดี มีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความรอบรู้ทางการเงิน มีความสามารถในการวางแผนชีวิตและการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย ความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า รวมถึงการพัฒนาและปรับทัศนคติให้คนทุกช่วงวัยที่เคยกระทำผิดได้กลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างสงบสุขและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

ประเด็นปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนแปลงบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และการสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

ประเด็นการตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย อาทิ ภาษา ตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านทัศนยะและมิติ ดนตรี กีฬาและการเคลื่อนไหวของร่างกาย การจัดการตนเอง มนุษยสัมพันธ์ รวมถึงผู้มีความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน โดยการพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญาแต่ละประเภท การสร้างสภาพแวดล้อมและระบบสนับสนุนประชากรไทยมีอาชีพบนฐานพหุปัญญา การสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง

ประเด็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นการสร้างที่อยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย การส่งเสริมบทบาทในการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

เกิดการพัฒนาคูณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ของคนไทยดีขึ้น เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต เกิดการพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

- ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นการเกษตรสร้างมูลค่า ประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญด้านการผลิตและการค้าสินค้าเกษตรในเวทีโลกด้วยพื้นฐานทางพืชเกษตรเขตร้อน และมีข้อได้เปรียบด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่สามารถพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตรวมทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษาฐานรายได้เดิมและสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูง ทั้งเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต อุตสาหกรรมและบริการไทยต้องพร้อมรับมือและสร้างโอกาสจากความท้าทายที่เกิดขึ้นจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ ที่เป็นผลของการหลอมเทคโนโลยีดิจิทัล เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีทางกายภาพเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็วเป็นวงกว้างและลึกซึ้งซึ่งทั้งระบบอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพื้นฐานโครงสร้างอุตสาหกรรมและบริการ โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะและความรู้ตามความต้องการของตลาด สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน

ประเด็นสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง มุ่งพัฒนาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูงเพิ่มมากยิ่งขึ้น ด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทย และใช้ประโยชน์จากข้อมูลและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างสรรค์คุณค่าทางเศรษฐกิจและความหลากหลายของการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ โดยการสร้างและใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการส่งเสริมการตลาด การดูแลความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม รวมถึงคนพิการและผู้สูงอายุ การใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวให้เอื้อต่อผลิตภัณฑ์ชุมชนและเศรษฐกิจต่อเนื่อง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะโดยคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละพื้นที่ การส่งเสริมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบนิเวศ และทรัพยากรที่เอื้อต่อการเติบโตของการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เพื่อกระจายโอกาสในการสร้างรายได้ไปสู่ชุมชนและเมืองอย่างทั่วถึงและยั่งยืน และพัฒนาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไทยกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค เพื่อการเป็นแม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยวอย่างประทับใจตลอดการท่องเที่ยวจนเกิดการท่องเที่ยวซ้ำและแนะนำต่อ

ประเด็นโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประเทศไทยในการก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของภูมิภาคเอเชีย ในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วและรุนแรง โครงสร้างพื้นฐานจะครอบคลุมถึง

โครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลก

พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ กลาง เล็ก วิสาหกิจเริ่มต้น วิสาหกิจชุมชน หรือวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมทั้งเกษตรกร ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดยมีนวัตกรรมใน ๓ ด้าน คือ นวัตกรรมในการสร้างโมเดลธุรกิจ นวัตกรรมในเชิงสินค้าและบริการ และนวัตกรรมในเชิงกระบวนการผลิตและบริการ พร้อมทั้งเป็นนักการค้าที่เข้มแข็งที่จะนำไปสู่การสนับสนุนการเป็นชาติการค้า มีความสามารถในการเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศ เป็นผู้ประกอบการที่ “ผลิตเก่ง ขายเก่ง” หรือ “ซื้อเป็น ขายเป็น” บริการเป็นเลิศ สามารถขยายการค้าและการลงทุนไปต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีธรรมาภิบาล

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

เกิดการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ เพิ่มผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจุบันการผลิตและแรงงาน เกิดการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา ความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพิ่มขึ้น

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็น การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๑.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยทุกช่วงวัยมีคุณภาพเพิ่มขึ้น ได้รับการพัฒนาอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ ดัชนีการพัฒนามนุษย์ (ค่าคะแนน) ๐.๗๙

(๑.๒) **แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์** การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ จำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งจำเป็นต้องมีการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์อย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และการมีระบบและกลไกรองรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑) **สร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย** สร้างครอบครัวที่เหมาะสมกับโลกในศตวรรษที่ ๒๑ โดยส่งเสริมความรู้ในการวางแผนชีวิตที่เหมาะสมกับค่านิยมของคนรุ่นใหม่ และการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมบนฐานความรู้ทางวิชาการตั้งแต่ช่วงตั้งครรภ์และถึงช่วงอายุต่าง ๆ พัฒนาทักษะชีวิตและการเรียนรู้ การทำงานและการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพของประชากรแต่ละช่วงวัย รวมถึงการให้ทุกภาคส่วนในสังคมเข้ามามีส่วนร่วม พร้อมทั้งการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างครอบครัวอบอุ่นเข้มแข็ง โดยเน้นการส่งเสริมการเกื้อกูลกันของคนทุกวัย ในครอบครัวในการดูแลสมาชิกในครอบครัว การส่งเสริมนโยบายการสร้างสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงาน

การส่งเสริมสนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการจัดบริการที่ส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสนับสนุนครอบครัวในการเลี้ยงดูบุตรและการดูแลผู้สูงอายุ การสนับสนุนควบคู่กับการปฏิรูปสื่อให้มีบทบาทในเชิงสร้างสรรค์ในการให้ความรู้ต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งครอบครัว โดยที่จะต้องมียุทธศาสตร์การจัดการที่อยู่อาศัยสำหรับครอบครัวที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตครอบครัว ส่งเสริมพัฒนาการเด็ก และมีความปลอดภัย มีระบบสนับสนุนในการดูแลเด็กและครอบครัวในชุมชนที่มีคุณภาพมาตรฐาน รวมทั้งมีระบบสนับสนุนในการทำงานที่เอื้อต่อครอบครัวที่ทุกภาคส่วนการพัฒนาสนับสนุนการจัดสวัสดิการและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีในการทำงานที่สมดุลระหว่างชีวิตการทำงานและชีวิตครอบครัว

๒) ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน สร้างกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของประชากรให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม รวมทั้งสนับสนุนด้านวิชาการและสร้างนวัตกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อให้องค์กรเครือข่ายชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีกลไกการพัฒนาในระดับพื้นที่ที่ประชาชน ชุมชน องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา เฝ้าระวัง และติดตามการดำเนินงานส่งผลให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้อย่างเป็นรูปธรรม การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน โดยเน้นให้พ่อแม่มีวัฒนธรรมที่ปลูกฝังให้ลูกเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ชีวิตดนตรี กีฬา ศิลปะ รวมทั้งส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเปิดพื้นที่แห่งการเรียนรู้ และจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสม เอื้อแก่ครอบครัวทุกลักษณะ

๓) พัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างภาคีการพัฒนาต่าง ๆ โดยการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา การพัฒนาตนเอง สุขภาพ และการพัฒนาอาชีพในตลอดช่วงชีวิต เพื่อเสริมและสร้างศักยภาพของการดำเนินงานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามพันธกิจของแต่ละหน่วยงานให้มีความเข้มแข็งและตอบโจทย์ประเทศ เป็นฐานข้อมูลการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถประเมินจุดอ่อน จุดแข็ง และศักยภาพบุคคลของประเทศ นำไปสู่การตัดสินใจระดับนโยบายและปฏิบัติ เพื่อพัฒนาคนไทยอย่างมีทิศทางและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต รวมถึงข้อมูลที่สนับสนุนการผลิตกำลังแรงงานที่มีทักษะตรงต่อความต้องการของตลาดงานในอนาคต และใช้ประกอบการตัดสินใจในการศึกษาต่อ มีธนาคารคลังสมองเพื่อรวบรวมผู้สูงอายุที่มีความรู้ ประสบการณ์ และทักษะเพื่อถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ และทักษะให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ

เป้าหมายของแผนย่อย

- ครอบครัวไทยมีความเข้มแข็ง และมีจิตสำนึกความเป็นไทย ดำรงชีวิตแบบพอเพียงมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ดัชนีครอบครัวอบอุ่น ร้อยละ ๗๕

(๑.๓) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การพัฒนาช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น

ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะความสามารถที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน มีภูมิคุ้มกันต่อปัญหาหรืออาชญากรรมต่าง ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความยืดหยุ่นทาง

ความคิด รวมถึงทักษะด้านภาษา ศิลปะ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และได้รับการพัฒนาเต็มตาม ศักยภาพสอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจ รวมถึงการวางพื้นฐานการเรียนรู้เพื่อการวางแผน ชีวิตและวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยและนำไปปฏิบัติได้ ตลอดจนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน รวมถึงทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ มีทักษะชีวิต สามารถอยู่ ร่วมและทำงานกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม ซึ่งหากมีการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ และมีหลักสูตร การศึกษาที่เอื้อต่อทักษะชีวิต มีการเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ทักษะชีวิต และทักษะอาชีพในหลักสูตร และสร้าง การมีงานทำของวัยเรียน/วัยรุ่น จะช่วยให้การพัฒนาเด็กและเยาวชนบังเกิดผลสัมฤทธิ์ได้

แนวทางการพัฒนา

- ๑) จัดให้มีการพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกับผู้อื่น
- ๒) จัดให้มีการพัฒนาทักษะด้านภาษา ศิลปะ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับ ความสามารถ ความถนัดและความสนใจ
- ๓) จัดให้มีการพัฒนาทักษะในการวางแผนชีวิตและวางแผนการเงิน ตลอดจนทักษะที่เชื่อมต่อกับโลกการ ทำงาน
- ๔) จัดให้มีการพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ การบ่มเพาะการเป็นนักคิด นักนวัตกรรม และการเป็นผู้ประกอบการใหม่ รวมทั้งทักษะชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมและทำงานภายใต้สังคมที่เป็นพหุ วัฒนธรรม
- ๕) ส่งเสริมและสนับสนุนระบบบริการสุขภาพและอนามัยที่เชื่อมต่อกันระหว่างระบบสาธารณสุขกับ โรงเรียนหรือสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านความฉลาดทางเชาวน์ปัญญา และความฉลาดทางอารมณ์ ตลอดจนภูมิคุ้มกันด้านต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตของกลุ่มวัยเรียน/วัยรุ่น

เป้าหมายของแผนย่อย

วัยเรียน/วัยรุ่น มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ ครบถ้วน รู้จักคิด วิเคราะห์ รักการเรียนรู้ มีสำนึก พลเมือง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีประสิทธิภาพตลอดชีวิตดีขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

คะแนนความสามารถในการแข่งขันการพัฒนาทุนมนุษย์ด้านทักษะ (Skill) ของ World Economic Forum (WEF) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐

(๑.๔) **แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การพัฒนาและยกระดับศักยภาพวัยแรงงาน** ช่วงวัยแรงงาน เน้นการ พัฒนาและยกระดับศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะแรงงานอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคล และความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งทักษะฝีมือ ทักษะด้านเทคโนโลยี ทักษะภาษา มีการทำงานตามหลักการ ทำงานที่มีคุณค่าเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ มีวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ มีความรู้ความเข้าใจและมี ทักษะทางการเงินเพื่อให้สามารถบริหารจัดการการเงินของตนเองและครอบครัว มีการวางแผนทางการเงินและมี

การออม การรับผิดชอบของพ่อแม่ต่อครอบครัว มีการพัฒนาระบบการพัฒนาทักษะ และการอำนวยความสะดวกในการพัฒนาและยกระดับศักยภาพความรู้ ทักษะฝีมือ ความชำนาญพิเศษ การเป็นผู้ประกอบการใหม่ และการพัฒนาต่อยอดความรู้ในการสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ รวมทั้งมาตรการขยายอายุการทำงาน ตลอดจนการดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถพิเศษในต่างประเทศในด้านต่าง ๆ ให้มาสร้างและพัฒนาประเทศ ทั้งในรูปแบบการทำงานชั่วคราวและถาวรตามความเหมาะสมของเป้าหมายการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ รวมถึงผู้มีความสามารถที่มีศักยภาพสูงด้านต่าง ๆ ลูกหลานชาวต่างชาติที่กำเนิดในประเทศไทยที่มีความสามารถพิเศษ และการรับเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษจากทั่วโลก และผู้เชี่ยวชาญที่มีศักยภาพหรือทักษะสูงในสาขาต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ควบคู่กับการรักษาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทั้งคนไทยหรือคนต่างชาติที่กำเนิดในประเทศไทยได้แสดงศักยภาพและใช้ความสามารถในการทำประโยชน์และสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศ นอกจากนี้ ยังต้องคำนึงถึงการพัฒนา การปรับเปลี่ยนทัศนคติ และสร้างศักยภาพให้ผู้ที่เคยกระทำผิดสามารถประกอบอาชีพ เป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ และอยู่ในสังคมอย่างสงบสุข

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะของคนในช่วงวัยทำงานให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดงาน รวมทั้งเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจและผลิตภาพเพิ่มขึ้นให้กับประเทศ

๒) เสริมสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ และความรู้ความเข้าใจและทักษะทางการเงิน เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและหลักประกันของตนเองและครอบครัว รวมทั้งสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับวัยทำงานผ่านระบบการคุ้มครองทางสังคมและการส่งเสริมการออม

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทักษะแรงงานฝีมือให้เป็นผู้ประกอบการใหม่ และสามารถพัฒนาต่อยอดความรู้ในการสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ และมีโอกาสและทางเลือกทำงานและสร้างงาน

๔) ส่งเสริมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถพิเศษในต่างประเทศ ทั้งในรูปแบบการทำงานชั่วคราวและถาวร เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนผู้มีความสามารถพิเศษทั้งคนไทยหรือคนต่างชาติที่กำเนิดในประเทศไทย ให้สามารถแสดงศักยภาพและใช้ความสามารถในการทำประโยชน์และสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศ ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาจำเป็นหรือขาดแคลนจากต่างประเทศเข้ามาทำงานในประเทศไทย

๕) ส่งเสริมการพัฒนา การปรับเปลี่ยนทัศนคติ และสร้างศักยภาพให้ผู้ที่เคยกระทำผิดสามารถประกอบอาชีพ เป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ และอยู่ในสังคมอย่างสงบสุข

เป้าหมายของแผนย่อย

แรงงานมีศักยภาพในการเพิ่มผลผลิต มีทักษะอาชีพสูง ตระหนักในความสำคัญที่จะพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ สามารถปรับตัวและเรียนรู้สิ่งใหม่ตามพลวัตของโครงสร้างอาชีพและความต้องการของตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

ผลิตภาพแรงงาน (ร้อยละต่อปี) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕

(๑.๕) แผนย่อยการส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ ส่งเสริมให้มีการทำงานหลังเกษียณผ่านการเสริมทักษะการดำรงชีวิต ทักษะอาชีพในการหารายได้ มีงานทำที่เหมาะสมกับศักยภาพ มีการสร้างเสริมสุขภาพ พื้นฟูสุขภาพ การป้องกันโรคให้แก่ผู้สูงอายุ พร้อมกับจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ และหลักประกันทางสังคมที่สอดคล้องกับความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุในสังคม ซึ่งหากมีการจัดทำกลุ่มอาชีพและตลาดงานที่เหมาะสมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย มีการเตรียมบุคลากรสูงวัยเข้าสู่งาน เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถและส่งเสริมโอกาสการทำงานของผู้สูงวัยภายหลังการเกษียณอายุการทำงาน การส่งเสริมภูมิปัญญาชุมชน มีมาตรการจูงใจผู้ประกอบการภาคเอกชนเพื่อส่งเสริมการออมของพนักงานในกองทุนประกันสังคม และการสร้างความตระหนักในการเรื่องการรอบรู้ด้านสุขภาพให้แก่ผู้สูงอายุ รวมทั้งได้รับการดูแลสุขภาพและมีพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้อง รวมถึงมีระบบการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุระยะยาวที่มีความชัดเจนและบูรณาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะช่วยให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งตนเองได้และสามารถเข้าถึงบริการสุขภาพที่เหมาะสมได้อย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการมีงานทำของผู้สูงอายุให้พึ่งพาตนเองได้ทางเศรษฐกิจ และร่วมเป็นพลังสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนและประเทศ รวมทั้งสนับสนุนมาตรการจูงใจทางการเงินและการคลังให้ผู้ประกอบการมีการจ้างงานที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ ตลอดจนจัดทำหลักสูตรพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับวัย สมรรถนะทางกาย ลักษณะงาน และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มวัย

๒) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการออม เพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงในชีวิตหลังเกษียณและหลักประกันทางสังคมที่สอดคล้องกับความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต

๓) ส่งเสริมสนับสนุนระบบการส่งเสริมสุขภาพดูแลผู้สูงอายุ พร้อมทั้งจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ อาทิ สิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้ชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ เมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุทั้ง

ระบบขนส่งสาธารณะ อาคารสถานที่ พื้นที่สาธารณะ และที่อยู่อาศัยให้เอื้อต่อการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุและทุกกลุ่มในสังคม

เป้าหมายของแผนย่อย

ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิต มีทักษะการดำรงชีวิต เรียนรู้พัฒนาตลอดชีวิต มีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคม สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สังคมเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

ร้อยละผู้สูงอายุที่มีศักยภาพมีงานทำ และรายได้เหมาะสม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

(๒) ประเด็น การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

(๒.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑. ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี และด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ของประเทศเพิ่มสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๒. มูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- การจัดอันดับโดยสภาเศรษฐกิจโลกและ สถาบันการจัดการนานาชาติ ๑ ใน ๓๐ ภายในปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

- สัดส่วนมูลค่าการลงทุนวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (ร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ) ร้อยละ ๑.๕

(๒.๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้านเศรษฐกิจ มุ่งเน้นการวิจัย

และพัฒนานวัตกรรมที่ตอบโจทย์ความต้องการของประเทศ ยกกระดับผลิตภาพการผลิตด้านการเกษตร ศักยภาพของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมและบริการที่สามารถใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้จริง โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีบทบาทนำ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายร่วมกับภาคการศึกษาทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ ตลอดจนการพัฒนามาตรฐาน คุณภาพ และการบริการวิเคราะห์ทดสอบที่เป็นที่ยอมรับตามข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อให้สามารถรองรับความจำเป็นของอุตสาหกรรมและบริการของไทยในการส่งมอบสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและความปลอดภัยตามมาตรฐานระหว่างประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเกษตรสร้างมูลค่า โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในภาคการเกษตรเป้าหมายของประเทศ ได้แก่ เกษตรอัตลักษณ์ เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพ และความหลากหลายของผลผลิต รวมทั้งเพื่อยกระดับรายได้ ลดรายจ่ายและลดปัจจัยเสี่ยงในการทำการเกษตรให้กับเกษตรกร ตลอดจนรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ การพัฒนาสายพันธุ์พืชและสัตว์ การลดต้นทุนแรงงานและปัจจัยการผลิต การพยากรณ์อากาศและวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงเพื่อการเกษตร การรักษาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เป็นต้น

๒) พัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคต โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในภาคอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมความมั่นคง อุตสาหกรรมพลังงาน อุตสาหกรรมดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ และอุตสาหกรรมอาหาร ยา และเครื่องสำอาง โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ ชีววัตถุและวัคซีน สมุนไพร วิทยาการหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ความปลอดภัย

ไซเบอร์ พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก โครงข่ายพลังงานอัจฉริยะ การกักเก็บพลังงาน การบินและอวกาศ การขนส่งระบบราง การเชื่อมต่อของสรรพสิ่ง และข้อมูลขนาดใหญ่

๓) พัฒนาบริการแห่งอนาคต โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในภาคบริการเป้าหมายของประเทศ ได้แก่ การบริการทางการแพทย์ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน และการบริการขนส่งและโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับการให้บริการ เพิ่มทักษะของบุคลากรไทยที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ ระบบแพทย์ปัญญา การดูแลผู้สูงอายุ การบริการทางการแพทย์แบบแม่นยำ การท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม และการกระจายสินค้า ระบบโลจิสติกส์อัจฉริยะ

เป้าหมายของแผนย่อย

๑. ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ สร้างมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจากการวิจัยและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน
๒. วิสาหกิจในกลุ่มเป้าหมายด้านเศรษฐกิจที่มีนวัตกรรมเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑. อัตราการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมการผลิตและบริการที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจากการวิจัยร้อยละ ๕ ต่อปี
๒. จำนวนวิสาหกิจที่มีนวัตกรรมที่มีสัดส่วนของรายได้จากผลิตภัณฑ์นวัตกรรมต่อรายได้ทั้งหมดเพิ่มขึ้น ๑ เท่า จากปีฐาน

(๒.๓) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้านสังคม เน้นประเด็นสำคัญทางสังคมของประเทศที่ต้องใช้การวิจัยและนวัตกรรม เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนสังคมไทย ได้แก่ การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งด้านสุขภาพ การศึกษา และการเข้าถึงบริการและสวัสดิการของรัฐ การเตรียมความพร้อมของประชาชนไทยเพื่อรองรับกระแสโลกาภิวัตน์ของวัฒนธรรมโลกที่รวดเร็วขึ้นในยุคดิจิทัล การเข้าสู่สังคมสูงวัย การพัฒนาแรงงานทักษะสูงและเฉพาะทาง การยกระดับแรงงานทักษะต่ำ การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของภาครัฐให้เข้ากับการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในยุคดิจิทัล

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของประเทศตลอดทุกช่วงวัย (ปฐมวัย วัยเด็ก วัยเรียน วัยแรงงาน วัยสูงอายุ) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย เพื่อให้ประชาชนไทยมีทักษะความรู้ และเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ โภชนาการและสุขภาพในช่วงปฐมวัย การปลูกฝังความเป็นคนดี วินัย และจิตสาธารณะในวัยเรียน การพัฒนาทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ในวัยเรียนและวัยแรงงาน บุคลากรทางการศึกษา ครู หลักสูตรและกระบวนการสอน การส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุ ระบบบริการสาธารณสุข และวิทยาศาสตร์ทางการกีฬา

๒) สร้างความเสมอภาคทางสังคม โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม เพื่อลดความแตกต่างทางด้านรายได้ รายจ่าย การเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน และเพิ่มความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ การจัดการที่ดินทำกิน ระบบหลักประกันสุขภาพของรัฐ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและกระจายอำนาจ การเข้าถึงบริการสาธารณะและกระบวนการยุติธรรม

๓) ปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้มีความทันสมัย ตอบสนองความต้องการ

และให้บริการประชาชนได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และโปร่งใส โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ รัฐบาลดิจิทัล ระบบข้อมูลขนาดใหญ่ภาครัฐ กลไกการพัฒนาในเชิงพื้นที่

เป้าหมายของแผนย่อย

คุณภาพชีวิต ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และความเสมอภาคทางสังคมได้รับการยกระดับเพิ่มขึ้น จากผลการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเชิงสังคม

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

ดัชนีนวัตกรรมเชิงสังคม* (ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ในการยกระดับคุณภาพทางสังคมจากผลการวิจัยฯ)

(๒.๔) แผนย่อยของแผนแม่บทฯการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้าน สิ่งแวดล้อม เน้นประเด็นสำคัญทางทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของประเทศที่ต้องใช้การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เป็นเครื่องมือในการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยีที่สร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบอย่างครบวงจร ส่งเสริมงานวิจัยเพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลาย ทางชีวภาพของทรัพยากรทางบก ทางน้ำและทางทะเล รวมทั้ง การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการจัดการก๊าซเรือนกระจก และด้านพลังงานหมุนเวียน

แนวทางการพัฒนา

๑) ศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพของทรัพยากรทางบก ทางน้ำและทางทะเล เพื่อให้รักษาความอุดมสมบูรณ์ทางชีวภาพของประเทศ และนำไปใช้ประโยชน์ต่อยอดในเชิงเศรษฐกิจและสังคม โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ พันธุ์พืชและสัตว์ป่าเฉพาะถิ่นหายาก แหล่งกำเนิดของพันธุ์ไม้ ความหลากหลายชีวภาพและการใช้ประโยชน์ในระบบนิเวศ ธรณีวิทยาทางทะเล การบริหารจัดการประมงทะเล สิ้นแร่

๒) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการเตรียมความพร้อมและรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ ฐานข้อมูลการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคการเกษตรและป่าไม้ การประเมินผลกระทบต่อชุมชนเมือง และภาคการผลิตต่าง ๆ การกีดเซาะชายฝั่ง การบริหารจัดการพิบัติภัยทั้งระบบ

๓) พัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อม และการจัดการมลพิษ เพื่อส่งเสริมภาคการผลิตทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และควบคุมมลพิษในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การลดของเสียจากต้นทาง การจัดการขยะมูลฝอย น้ำเสีย และของเสียอันตราย การนำของเหลือทิ้งมาใช้ประโยชน์

๔) พัฒนาการบริหารจัดการน้ำ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาการบริหารจัดการน้ำ เพื่อให้เพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค รวมทั้ง ใช้ในภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และการรักษาระบบนิเวศ โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ อุทกวิทยาเชิงพื้นที่ ระบบน้ำชุมชนและเกษตร

๕) พัฒนาการจัดการพลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านพลังงานหมุนเวียนและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะระบบการกักเก็บพลังงาน และระบบโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะ และการนำมาใช้เพื่อให้สามารถผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนได้ในสัดส่วนที่สูงขึ้น และการผลิตไฟฟ้าที่มีการกระจายศูนย์มากขึ้น

เป้าหมายของแผนย่อย

การประยุกต์ใช้ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจสีเขียวอย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

สัดส่วนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร สิ่งประดิษฐ์ทางภูมิศาสตร์ ด้านเศรษฐกิจชีวภาพ ต่อสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร สิ่งประดิษฐ์ทางภูมิศาสตร์ทั้งหมด

(๒.๕) แผนย่อยของแผนแม่บทการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้านองค์ความรู้พื้นฐาน เน้นการวิจัยที่สร้างองค์ความรู้พื้นฐานเพื่อการสะสมองค์ความรู้ การต่อยอดไปสู่การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ และการต่อยอดไปสู่นวัตกรรมทางเศรษฐกิจหรือนวัตกรรมทางสังคม รวมทั้งการสร้างนวัตกรรมเพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์โดยตรง ผ่านการสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีฐาน เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำในระดับนานาชาติ ในงานวิจัยที่ประเทศไทยมีความเข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาองค์ความรู้พื้นฐานและเทคโนโลยีฐาน โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาความรู้พื้นฐานและเทคโนโลยีฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในสาขาที่ประเทศไทยมีความได้เปรียบหรือมีศักยภาพสูง รวมทั้งนำไปใช้ประโยชน์ต่อยอดในเชิงเศรษฐกิจและสังคม โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีวัสดุ นาโนเทคโนโลยี และเทคโนโลยีดิจิทัล

๒) พัฒนาองค์ความรู้พื้นฐานทางสังคมและความเป็นมนุษย์ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาองค์ความรู้พื้นฐานทางสังคมและความเป็นมนุษย์ เพื่อสร้างองค์ความรู้ทางด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ของประเทศ รวมทั้งนำไปใช้ประโยชน์ต่อยอดในเชิงเศรษฐกิจและสังคม โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ ชุมชนของไทย ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ภาษา ดนตรี วรรณกรรมของไทย ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และสำนึกในการดูแลรับผิดชอบต่อบ้านเมือง มรดกวัฒนธรรม

๓) พัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการโดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรม เพื่อสร้างองค์ความรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการในด้านที่ประเทศไทยมีศักยภาพแต่ละสาขา รวมทั้งเชื่อมโยงให้เกิดเครือข่ายและการนำไปใช้ประโยชน์ต่อยอดในเชิงเศรษฐกิจและสังคม โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ วิศวกรรม วิทยาศาสตร์ข้อมูล วิทยาศาสตร์ชีวภาพ ประสาทวิทยาศาสตร์และพฤติกรรมารรู้คิด เศรษฐศาสตร์พฤติกรรมและนโยบายสาธารณะสำหรับเศรษฐกิจยุคใหม่ และสังคมศาสตร์ และสหสาขาวิชาที่นโยบายสาธารณะในโลกยุคอุตสาหกรรมยุคที่ ๔

เป้าหมายของแผนย่อย

ประเทศไทยมีขีดความสามารถของเทคโนโลยีฐานทั้ง ๔ ด้านทัดเทียมประเทศที่ก้าวหน้าในเอเชีย

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

อันดับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีวัสดุ นาโนเทคโนโลยี และเทคโนโลยีดิจิทัล อันดับ ๑ ใน ๒๐ ของประเทศที่ก้าวหน้าในเอเชีย

(๒.๖) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ ด้านปัจจัยสนับสนุนในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เน้นการพัฒนาปัจจัยสนับสนุน อาทิ โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม การพัฒนามาตรการแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนลงทุนวิจัยและนวัตกรรม การเพิ่มจำนวนบุคลากรวิจัยและนวัตกรรมในภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคเอกชน รวมทั้งการพัฒนามาตรฐาน ระบบคุณภาพ และการวิเคราะห์ทดสอบ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัย เพื่อบูรณาการระบบวิจัยและ นวัตกรรมของประเทศ โดยให้มีหน่วยงานเท่าที่จำเป็น มีบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน อาทิ ด้านนโยบาย วิทยาศาสตร์ วิจัยและ

นวัตกรรม การให้ทุนวิจัยและนวัตกรรม การทำวิจัยและสร้างนวัตกรรม การสนับสนุน ตรวจสอบวิเคราะห์และรับรองมาตรฐาน และการจัดการความรู้จากงานวิจัยและนวัตกรรม

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่จำเป็นต่อการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่สำคัญ ได้แก่ ห้องปฏิบัติการวิจัย ศูนย์ความเป็นเลิศเฉพาะทาง สถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ฐานข้อมูลและดัชนีด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ระบบสารสนเทศกลางเพื่อเชื่อมโยงฐานข้อมูลด้านการวิจัยและนวัตกรรม ในระดับชาติและนานาชาติ รวมทั้งแนวทางการพัฒนาฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศกลาง ภายใต้กรอบเงื่อนไข กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ความลับทางการค้า สิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญา และลิขสิทธิ์ โดยการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ สถาบันการศึกษาและภาคเอกชน โดยบูรณาการความสามารถของนักวิจัยภายใต้สังกัดต่าง ๆ เพื่อทำงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสมัยใหม่ในประเด็นที่มุ่งเน้น ได้แก่ เทคโนโลยีที่ช่วยให้เกิดการรับส่งข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและละเอียดมากขึ้น เทคโนโลยีที่ช่วยให้จัดเก็บข้อมูลได้ยาวนานและใช้พื้นที่น้อย เทคโนโลยีหุ่นยนต์ขนาดเล็กที่ออกแบบและควบคุมให้สามารถทำหน้าที่ได้ตามภารกิจ ระบบหรือชิ้นส่วนทางวิศวกรรมที่เลียนแบบสิ่งมีชีวิตเพื่อทำหน้าที่แทน เป็นต้น ให้ความสำคัญเป็นเลิศเฉพาะทาง

๓) พัฒนามาตรฐาน ระบบคุณภาพ และการวิเคราะห์ทดสอบที่เป็นที่ยอมรับตามข้อตกลงระหว่างประเทศและสอดคล้องกับความจำเป็นของอุตสาหกรรมปัจจุบัน เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่อให้สามารถส่งมอบสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและความปลอดภัยตามมาตรฐานระหว่างประเทศ หรือความต้องการเฉพาะที่ผู้ซื้อกำหนด อันจะทำให้สินค้าและบริการนั้นสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก

๔) ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยี การวิจัยพัฒนา การออกแบบและวิศวกรรม รวมทั้งการพัฒนากระบวนการและผลิตภัณฑ์ โดยดำเนินงานในลักษณะของการเป็นหุ้นส่วนกันระหว่างผู้ใช้เทคโนโลยี ผู้ให้บริการเทคโนโลยี ทั้งในภาครัฐและเอกชน กับกลุ่มนักวิจัย และบูรณาการความเชี่ยวชาญกับหน่วยงานอื่น ๆ ได้อย่างคล่องตัว รวมทั้งใช้กลไกความร่วมมือกับต่างประเทศ และสร้างมาตรการจูงใจผู้เชี่ยวชาญทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อร่วมกันวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีขั้นแนวหน้า ให้ความสำคัญสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีในอนาคต ตอบสนองความต้องการของประเทศได้อย่างทันทั่วถึงและสามารถใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์เพื่อเพิ่มระดับผลิตภาพ ลดต้นทุน เกิดผลตอบสนองต่อการลงทุนสูง และมีผลการวิจัยตามความต้องการของอุตสาหกรรมได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

๕) การเพิ่มจำนวนและคุณภาพบุคลากรวิจัยและนวัตกรรม เพื่อผลิต (เชิงปริมาณ) และพัฒนาศักยภาพ (เชิงคุณภาพ) ของบุคลากรวิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติให้เพียงพอทั้งภาคการผลิต บริการ สังคมและชุมชน เพื่อรองรับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้วยการวิจัยและนวัตกรรม และเตรียมความพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

๖) การพัฒนามาตรฐานและจริยธรรมการวิจัย โดยมุ่งเน้นการกำหนด มาตรการหลักเกณฑ์ในการดำเนินงานวิจัยซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม อาทิ มาตรฐานการวิจัยในมนุษย์ มาตรฐานการเลี้ยงและใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ มาตรฐานความปลอดภัยห้องปฏิบัติการ มาตรฐานความปลอดภัยทางชีวภาพ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ด้านนาโนเทคโนโลยี มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับนักวิจัย มาตรฐานผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินข้อเสนอการวิจัย มาตรฐานการเผยแพร่ ผลงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ มาตรฐานการจัดสรรสิทธิประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาที่ได้จาก การวิจัย จรรยาวิชาชีพวิจัยและแนวทางปฏิบัติ และจริยธรรมสำหรับผู้ประเมินโครงการวิจัย ผลงานวิชาการ และผลงานวิจัย

เป้าหมายของแผนย่อย

- เพิ่มขึ้น
๑. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นต่อการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น
 ๒. สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ**
- อัตราจำนวนโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นต่อการพัฒนาเพิ่มขึ้น ประเทศ ร้อยละ ๑๐ สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐ ๗๐:๓๐

๒.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

องค์ประกอบหลักของการขับเคลื่อนประเทศสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” (Hi-Value and Sustainable Thailand)

องค์ประกอบที่ ๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

- หมายความว่า ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมายความว่า ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมายความว่า ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมายความว่า ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมายความว่า ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมายความว่า ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของอาเซียน

องค์ประกอบที่ ๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

- หมายความว่า ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
- หมายความว่า ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมายความว่า ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

องค์ประกอบที่ ๓ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายความว่า ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

องค์ประกอบที่ ๔ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมายความว่า ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๒.๓ แผนระดับที่ ๓

๒.๓.๑ แผนการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๑) วัตถุประสงค์ของแผนที่ แผนการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

จากการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของโลกในมิติต่าง ๆ ทั้งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและสังคม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ สภาพเศรษฐกิจในยุคการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ที่สร้างความท้าทายให้กับตลาดแรงงาน และส่งผลกระทบต่อตรงกับการกำลังคนของประเทศ การจัดการกับสภาพภูมิอากาศ และความเชื่อมโยงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนทิศทางการเมือง ปัจจัยข้างต้นนี้ส่งผลต่อสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับแผนและนโยบายของรัฐบาลที่วางทิศทางการพัฒนาของประเทศเป็น “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยอาศัยศักยภาพของการอุดมศึกษาตามพันธกิจทั้ง ๔ ประการ คือ การจัดการศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อนำไปสู่การผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนให้มีทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณที่พอเพียง การวิจัยเพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อตอบโจทย์ความท้าทาย ปัญหาที่สำคัญและการพัฒนาของประเทศ ผลผลิตที่เกิดจากการอุดมศึกษาดังกล่าวจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบอุดมศึกษาใหม่ โดยการปรับระบบการขับเคลื่อนทั้งระบบ อันได้แก่ยุทธศาสตร์และกลไกการผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ ตอบสนองกับความต้องการของตลาดแรงงาน สมรรถนะและศักยภาพของบุคลากรในระบบอุดมศึกษา ความมั่นคงทางการเงินความพร้อมของเทคโนโลยีดิจิทัล ธรรมชาติในการบริหารจัดการ ตลอดจนภาคีเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชนและสังคม จึงนำไปสู่การจัดทำแผนด้านการอุดมศึกษาที่มีเป้าหมายหลัก เพื่อเป็นกรอบแนวทางดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ในการเป็นรากฐานที่สำคัญของการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และนำประเทศไปสู่การหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลาง (Escaping the Middle – Income Trap)

๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาศักยภาพคน (Capacity Building)

๒.๑ เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ที่ ๑

๑. การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) อย่างมีคุณภาพ มาตรฐาน และยืดหยุ่นเหมาะสมกับกำลังคนทุกกลุ่มวัย (Enhancing Curriculums for Desired Learning Outcomes)

๒. บัณฑิต/กำลังคนได้รับการพัฒนาและยกระดับทักษะ (Re Skills Up Skills and New Skills) เพื่อการทำงานและการดำรงชีวิต (Soft & Hard Skills & Transversal Skills) ให้มีคุณภาพและปริมาณรองรับการพัฒนาประเทศตามการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

๓. บัณฑิต/กำลังคนมีความตระหนักรู้ ปรับเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรเป็นสิ่งแวดล้อม รองรับและสอดคล้องเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔. การสร้างเสริมบุคลากรให้มีศักยภาพสูงและความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์ (Enhancement of Brainpower & Concentration of Talents)

๒.๒ แนวทางการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ

๒.๒.๑ แนวทางที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต (Lifelong Learning)

๒.๒.๒ แนวทางที่ ๒ ยกกระดับคุณภาพการศึกษาและสมรรถนะของกำลังคน (Quality & Manpower Competencies Enhancement)

๒.๒.๓ แนวทางที่ ๓ การสร้างเสริมบุคลากรคุณภาพสูง (Enhancement of Brainpower & Concentration of Talents)

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมระบบนิเวศวิจัยอุดมศึกษา (Research Ecosystem Building)

๓.๑ เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ที่ ๒

๑. การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมถ่ายทอดและประยุกต์ใช้ (Research Innovation and Technology Transfer) เพื่อความยั่งยืนในมิติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

๒. ทรัพยากรด้านการวิจัยและพัฒนาในระบบอุดมศึกษามีประสิทธิภาพสามารถสร้างขีดความสามารถทั้งทางวิชาการและการนำใช้งานจริง

๓. นิเวศสถาบันอุดมศึกษาเอื้อต่อการเพิ่มพูนทักษะผู้ประกอบการและพัฒนาศักยภาพทางธุรกิจ Corporate University, Start-up, Spin-off, Incubator และ Accelerator) รวมถึงระบบทรัพย์สินทางปัญญา และถ่ายทอดเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพส่งต่อผลงานสู่สังคมและเศรษฐกิจ (Research Administration and Support Office)

๓.๒ แนวทางการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ

๓.๒.๑ แนวทางที่ ๑ การวิจัยนวัตกรรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Research Innovation and Technology Transfer)

๓.๒.๒ แนวทางที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือปัจจัยเอื้อภายในสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการนวัตกรรม

๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ จัดระบบอุดมศึกษาใหม่ (Higher Education Transformation)

๔.๑ เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ที่ ๓

๑. ระบบอุดมศึกษามีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรที่สร้างผลสัมฤทธิ์และคุ้มค่าต่อการลงทุนในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา (Performance - Based) โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๒. สถาบันอุดมศึกษาที่มีความเป็นเลิศตามอัตลักษณ์/จุดแข็งเพื่อให้เกิดคุณภาพในระบบอุดมศึกษา และสะท้อนผลลัพธ์ (Outcome - based) สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน/พื้นที่/ประเทศ

๓. สถาบันอุดมศึกษาเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและตอบสนองต่อโลกในศตวรรษที่ ๒๑

๔.๒ แนวทางการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ

๔.๒.๑ แนวทางที่ ๑ การบริหารจัดการ และธรรมาภิบาล (Management and Good Governances)

๔.๒.๒ แนวทางที่ ๒ การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามอัตลักษณ์ที่หลากหลาย (Reinventing University)

๔.๒.๓ แนวทางที่ ๓ ความมั่นคงทางการเงินในระบบอุดมศึกษา (Financial Security)

๔.๒.๔ แนวทางที่ ๔ อุดมศึกษาดิจิทัล (Digital Higher Education)

๕) การขับเคลื่อนสำคัญ

๕.๑ นโยบายหลัก (Flagship Policies) ที่ ๑ กำลังคนสมรรถนะและศักยภาพสูง ตอบโจทย์การพัฒนาอุตสาหกรรมตามโมเดล BCG (ด้านการเกษตรและอาหาร การแพทย์และสุขภาพ การท่องเที่ยว และพลังงาน รวมถึง วัสดุ และเคมีชีวภาพ) เพื่อยกระดับเป็นเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy)

๕.๒ นโยบายหลัก (Flagship Policies) ที่ ๒ กำลังคนระดับสูงที่มีทักษะรองรับอุตสาหกรรมและบริการใหม่ แห่งอนาคตเพิ่มขึ้น

๕.๓ นโยบายหลัก (Flagship Policies) ที่ ๓ ระบบเศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจฐานนวัตกรรมรวมถึง SMEs and IDEs มีความเข้มแข็ง

๕.๔ นโยบายหลัก (Flagship Policies) ที่ ๔ การรองรับสังคมสูงวัย และการเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยสมบูรณ์

๕.๕ นโยบายหลัก (Flagship Policies) ที่ ๕ การสร้างความเป็นเลิศ และองค์ความรู้ใหม่ด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์

๕.๖ นโยบายหลัก (Flagship Policies) ที่ ๖ ศูนย์กลางความเชี่ยวชาญระดับนานาชาติ (Hub of Talent & Knowledge)

๕.๗ นโยบายหลัก (Flagship Policies) ที่ ๗ โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและ นวัตกรรมในสถาบันอุดมศึกษาที่เข้มแข็ง

๒.๓.๒ แผนด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๑) จุดมุ่งเน้นนโยบาย

ข้อ (๒) ประเทศไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ มุ่งเน้นคุณค่าและความยั่งยืน สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและการกระจายรายได้

ข้อ (๓) ประเทศไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูป และอาหารที่มีคุณค่าและมูลค่าสูง โดยมีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงเป็นอันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก

ข้อ (๔) ผู้สูงอายุมีศักยภาพและโอกาสอย่างเต็มที่ในการพึ่งตนเอง มีคุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สังคม เพื่อรองรับสังคมสูงวัย

ข้อ (๕) ประเทศไทยสามารถพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ก้าวหน้า ล้ำยุคสู่อุตสาหกรรม และเทคโนโลยี อวกาศ สำหรับการยกระดับอุตสาหกรรม ธุรกิจ และการบริการที่มีอยู่แล้ว และพัฒนาอุตสาหกรรม/ธุรกิจใหม่

ข้อ (๖) ประเทศไทยสามารถสร้างกำลังคนสมรรถนะสูงและเป็นศูนย์กลางกำลังคนระดับสูงของอาเซียน โดยการพลิกโฉมระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และสอดคล้องกับปรัชญาการ อุดมศึกษาไทยใหม่

๒) เป้าประสงค์ของแผนด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ของกระทรวงการ อุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๑) คนไทยมีสมรรถนะและทักษะสูง เพียงพอในการพลิกโฉมประเทศให้ยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

๒) เศรษฐกิจไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่าและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพิ่มความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก และพึ่งพาตนเองได้ ยั่งยืน พร้อมสู่อนาคต

๓) สังคมไทย มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนสามารถแก้ปัญหาท้าทายของสังคมและสิ่งแวดล้อม ปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจไทยด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่าและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ให้มีความสามารถในการแข่งขัน และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน พร้อมสู่อนาคต โดยใช้วิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม

แผนงานภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๑ รูปแบบที่ ๑ (รูปแบบที่มี แผนงาน BCG ๑ แผนงาน) ประกอบด้วย

๓.๑. แผนงานสำคัญ (Flagship) ตามจุดมุ่งเน้นนโยบาย ประกอบด้วย

๑. พัฒนาและผลิตวัคซีนป้องกันโควิด-๑๙ และการยกระดับเป็นศูนย์กลางด้านวัคซีนในระดับอาเซียน

๒. พัฒนาและผลิตผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (Advanced Therapy Medicinal Products; ATMPs) รวมถึงชีววัตถุที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นอันดับหนึ่งของอาเซียน

๓. ยกระดับการผลิตและการส่งออก Functional Ingredients, Functional Food, Novel Food ให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง และไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตและส่งออกชั้นนำของโลก

๔. เร่งพัฒนาการผลิตและการส่งออกอาหารและผลไม้ไทยคุณภาพสูง ให้ไทยเป็นผู้นำของโลก โดยเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและประเทศที่สั่งซื้อ

๕. พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่เน้นคุณค่า สร้างความยั่งยืน และเพิ่มรายได้ของประเทศ

๖. เร่งพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและเทคโนโลยีเกี่ยวเนื่อง ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตของอาเซียน

๗. พัฒนาและส่งเสริมให้ประเทศเพิ่มธุรกิจฐานนวัตกรรม (IDEs) ขนาดใหญ่

๓.๑.๑ แผนงาน ประกอบด้วย

๑. พัฒนาระบบเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy: BCG) ใน ๔ ด้าน (ด้านการแพทย์และสุขภาพ เกษตรและอาหาร การท่องเที่ยว และพลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ) ให้เป็นระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง มีความยั่งยืนและเพิ่มรายได้ของประเทศ

๒. พัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ รวมทั้งหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต การบริการและการพึ่งพาตนเอง

๓. พัฒนาระบบโลจิสติกส์และระบบรางของประเทศให้ทันสมัยได้มาตรฐานสากล แข่งขันได้ และเชื่อมต่อกับเครือข่ายรองรับระบบเศรษฐกิจฐานนวัตกรรมในภูมิภาคอาเซียน

๔. พัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าให้สามารถแข่งขันได้ รองรับการแข่งขันด้านมาตรฐานของอาเซียนและพึ่งพาตนเองได้

๕. พัฒนารัฐกิจฐานนวัตกรรมขนาดใหญ่ (IDEs) เพื่อยกระดับรายได้ ความสามารถในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของประเทศ

แผนงานภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๑ รูปแบบที่ ๒ (รูปแบบที่มี แผนงาน BCG ๔ แผนงาน) ประกอบด้วย

๓.๒ แผนงานสำคัญ (Flagship) ตามจุดมุ่งเน้นนโยบาย ประกอบด้วย

๑. พัฒนาและผลิตวัคซีนป้องกันโควิด-๑๙ และการยกระดับเป็นศูนย์กลางด้านวัคซีนในระดับอาเซียน

๒. พัฒนาและผลิตผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (Advanced Therapy Medicinal Products; ATMPs) รวมถึงชีววัตถุที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นอันดับหนึ่งของอาเซียน

๓. ยกระดับการผลิตและการส่งออก Functional Ingredients, Functional Food, Novel Food ให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง และไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตและส่งออกชั้นนำของโลก

๔. เร่งพัฒนาการผลิตและการส่งออกอาหารและผลไม้ไทยคุณค่าสูง ให้ไทยเป็นผู้นำของโลก โดยเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและประเทศที่สั่งซื้อ

๕. พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่เน้นคุณค่า สร้างความยั่งยืน และเพิ่มรายได้ของประเทศ

๖. เร่งพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและเทคโนโลยีเกี่ยวเนื่อง ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตของอาเซียน

๗. พัฒนาและส่งเสริมให้ประเทศเพิ่มรัฐกิจฐานนวัตกรรม (IDEs) ขนาดใหญ่

๓.๒.๑ แผนงาน ประกอบด้วย

๑. พัฒนาระบบเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy: BCG) ในด้านการแพทย์และสุขภาพ ให้เป็นระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง มีความยั่งยืนและเพิ่มรายได้ของประเทศ

๒. พัฒนาระบบเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy: BCG) ในด้านเกษตรและอาหารให้เป็นระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง มีความยั่งยืนและเพิ่มรายได้ของประเทศ

๓. พัฒนาระบบเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy: BCG) ในด้านการท่องเที่ยวให้เป็นระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง มีความยั่งยืนและเพิ่มรายได้ของประเทศ

๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การยกระดับสังคมและสิ่งแวดล้อมให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน สามารถแก้ไขปัญหาท้าทายและปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยใช้วิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม

แผนงานภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ประกอบด้วย

๔.๑ แผนงานสำคัญ (Flagship) ตามจุดมุ่งเน้นนโยบาย ประกอบด้วย

๑. ผู้สูงอายุมีศักยภาพและโอกาสในการพึ่งตนเอง มีคุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สังคม

๔.๒ แผนงาน ประกอบด้วย

๑. พัฒนาสังคมสูงวัยด้วยวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๒. ยกระดับความมั่นคงทางสุขภาพของประเทศให้พร้อมรับโรคระบาดระดับชาติและโรคอุบัติใหม่

๓. ขจัดความยากจน โดยการลดช่องว่างของการเข้าถึงโอกาสด้านการพัฒนาอาชีพ การศึกษาเรียนรู้ การเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๔. เพิ่มความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากเพื่อให้มีศักยภาพในการแข่งขัน สามารถพึ่งพาตนเองได้และกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น

๕. พัฒนาสังคมคุณธรรม แก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน และเสริมสร้างธรรมาภิบาล

๖. พัฒนาเมืองน่าอยู่ที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาชุมชน/ท้องถิ่น และกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมสู่ทุกภูมิภาค โดยใช้วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๗. สังคมไทยไร้ความรุนแรง ประชาชนมีความปลอดภัยและสวัสดิภาพสาธารณสุขในการดำรงชีวิต

๘. พัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาระบบสุขภาพและสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ

๙. ลดความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดจากภัยพิบัติทางธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม ระดับชั้นแนวหน้าที่ก้าวหน้าล้ำยุค เพื่อสร้างโอกาสใหม่และความพร้อมของประเทศในอนาคต

แผนงานภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ประกอบด้วย

๕.๑ แผนงานสำคัญ (Flagship) ตามจุดมุ่งเน้นนโยบาย ประกอบด้วย

๑. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ก้าวหน้า ล้ำยุคสู่นาคต และเทคโนโลยีระบบโลกและอวกาศ (Earth Space Technology) รวมทั้งดาวเทียม เพื่อการประยุกต์ใช้ประโยชน์สำหรับการพัฒนาประเทศด้านภูมิสารสนเทศ และต่อยอดสู่อุตสาหกรรมอวกาศในอนาคต

๕.๒ แผนงาน ประกอบด้วย

๑. ขับเคลื่อนการวิจัยชั้นแนวหน้าที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยีชั้นแนวหน้า รวมทั้งการนำผลการวิจัยชั้นแนวหน้าประยุกต์ใช้และพัฒนาต่อยอด

๒. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับอุตสาหกรรมแห่งอนาคตและบริการแห่งอนาคต รวมทั้งอุตสาหกรรมอวกาศ

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ ที่รองรับการวิจัยชั้นแนวหน้าและการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่นาคต

๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนากำลังคน สถาบันอุดมศึกษา และสถาบันวิจัยให้เป็นฐานการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศแบบก้าวกระโดดและอย่างยั่งยืน โดยใช้วิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม

แผนงานภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ประกอบด้วย

๖.๑ แผนงานสำคัญ (Flagship) ตามจุดมุ่งเน้นนโยบาย ประกอบด้วย

๑. พัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา นักวิทยาศาสตร์และนักนวัตกรรมทุกคน ให้มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่จำเป็นควบคู่กับการมีสมรรถนะสูงด้านวิชาชีพและวิชาการ

๒. ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา นักวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมทักษะสูงที่ตรงตามความต้องการของประเทศ โดยใช้วิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม

๓. พัฒนาการเป็นศูนย์กลางกำลังคนระดับสูง (Hub of Talent) และศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ของอาเซียน รวมถึงด้านศาสตร์โลกตะวันออก

๖.๒ แผนงาน ประกอบด้วย

๑. พลิกโฉมระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้ประเทศไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงเพียงพอตามเป้าหมายยุทธศาสตร์และการพัฒนาแห่งอนาคต รวมถึงสอดคล้องกับปรัชญาการอุดมศึกษาไทยใหม่

๒. ยกระดับการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา รวมถึงนักวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม ตอบโจทย์ความต้องการของประเทศ โดยใช้วิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม

๓. พลิกโฉมสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นเลิศตามบทบาทการสร้างกำลังคน องค์กรความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และการพัฒนาพื้นที่และประเทศ

๔. พลิกโฉมและยกระดับสถาบัน/ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมให้ตอบโจทย์เป้าหมายของประเทศและสามารถเทียบเคียงระดับนานาชาติ

๕. ยกระดับความร่วมมือด้านการวิจัย พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมของสถาบัน/ศูนย์วิจัยกับเครือข่ายระดับนานาชาติ และการเป็นศูนย์กลางกำลังคนระดับสูงของอาเซียน

๒.๓.๓ กรอบพัฒนาแผนภาค พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ (ภาคเหนือ)

กรอบทิศทางการพัฒนาภาคเหนือ

๑. บทบาทของภาค ภาคเหนือมีทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ มีฐานทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งทรัพยากรชีวภาพที่หลากหลาย เป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญ รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งที่มี ศักยภาพเหมาะสมกับการเชื่อมโยงทั้งในประเทศและอนุภูมิภาค รวมทั้งพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ให้ ความสำคัญกับสุขภาพ และการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ดังนั้น การพัฒนาภาคเหนือ จะต้องนำศักยภาพต่างๆของพื้นที่ มาใช้ในการต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพและโอกาส เพื่อสร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในการเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่น เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

๒. ทิศทางการพัฒนาภาค มุ่งสู่การพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ เชื่อมโยงกับ อนุภูมิภาค และเติบโตอย่างยั่งยืน ตามแนวคิด “เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ สุขภาวะดี วิถีชีวิตยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนา ๔C ได้แก่ Creative พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูงโดยการสร้างระบบนิเวศ เมืองและพื้นที่สร้างสรรค์ตลอดจนสามารถพัฒนาสู่การเป็นสินค้าและบริการสร้างสรรค์ Connect สร้างโอกาสในการเชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในประเทศและกับอนุภูมิภาค ทั้งในส่วนของระบียง เศรษฐกิจพิเศษ เขตเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน เมืองสร้างสรรค์ และกลุ่มผู้คนสร้างสรรค์ Clean พัฒนาตาม แนววิถีใหม่ (New Normal) บนฐานการเติบโตอย่างยั่งยืนของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การดูแลความสะอาด ของเมือง และการใช้พลังงานสะอาด โดย

คำนึงถึง Care ที่ให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสในสังคมและพัฒนาศักยภาพ
แรงงาน

๓. เป้าหมายรวม

๓.๓.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

๓.๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคเหนือลดลง

๔. แนวทางการพัฒนา

๔.๑ พัฒนาสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ Creative LANNA ในพื้นที่จังหวัด เชียงใหม่
เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง

(๑) พัฒนา Creative Ecosystem การปรับภูมิทัศน์และสถาปัตยกรรมของเมืองการพัฒนาย่านสร้างสรรค์
การเพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์ (Creative Space) การพัฒนาระบบสื่อสารโทรคมนาคม โครงสร้างพื้นฐานสำคัญ และสิ่ง
อำนวยความสะดวก รวมถึงการสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการลงทุนของ ภาคเอกชน

(๒) พัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ระยะแรกมุ่งให้ความสำคัญกับกลุ่มอุตสาหกรรม ที่เป็น Creative
Original ซึ่งเป็นกลุ่มศิลปะต้นฉบับเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ (๑) กลุ่มอุตสาหกรรมงานฝีมือและ หัตถกรรม (๒) กลุ่ม
อุตสาหกรรมศิลปะการแสดงและดนตรี (๓) กลุ่มอุตสาหกรรมทัศนศิลป์ และ (๔) กลุ่ม Digital Content โดยการ
สร้างมูลค่าเพิ่มและอัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญา วัฒนธรรม การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ใน
กระบวนการผลิต ออกแบบ บรรจุภัณฑ์ การพัฒนาผู้ประกอบการ การสร้าง เครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และ
กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ตลอดจน ผลักดันให้นำแนวคิดและองค์ความรู้ด้าน
นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในกิจกรรมสร้างสรรค์

(๓) ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ และการสร้างการรับรู้โดยสนับสนุนการ จัดงานเทศกาล
สร้างสรรค์ระดับนานาชาติเพื่อสร้างจุดขายของพื้นที่ การส่งเสริมช่องทางการขายสินค้าสร้างสรรค์ที่หลากหลาย การ
ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้ให้กับผู้บริโภคและคนในพื้นที่ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวและการ
บริการที่เกี่ยวข้อง และเข้าร่วมเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ต่างประเทศ

๔.๒ พัฒนาการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง

(๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย ต่อยอดสู่มาตรฐาน เกษตรอินทรีย์ทั้ง
ระดับชุมชนและมาตรฐานสากล และสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้านที่สามารถ พัฒนาเป็นเกษตรอินทรีย์
เชิงพาณิชย์

(๒) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมและภูมิปัญญามาใช้ในกระบวนการผลิต สนับสนุนการวิจัยและ
พัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรทั้งเชิง ปริมาณและคุณภาพ ส่งเสริม
แนวคิด Food Valley ตลอดจนพัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ

(๓) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพตลอดห่วงโซ่คุณค่าในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง เชื่อมโยง กับอุตสาหกรรมฐานชีวภาพของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับการผลิต สินค้าเกษตรที่เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมชีวภาพ

๔.๓ พัฒนาการท่องเที่ยวและบริการบนฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรม เน้นกลุ่มท่องเที่ยวที่มี ศักยภาพ ได้แก่ (๑) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวิถีชีวิต (๒) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ (๓) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (MICE) และ (๔) กลุ่มธุรกิจบริการสุขภาพ (๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้อย่างยั่งยืน โดยการยกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวและบริการรูปแบบใหม่ที่มีความเชื่อมโยงกับทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท่องถิ่น ตลอดจนสนับสนุนการเชื่อมโยงระหว่างการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ เพื่อการพัฒนา ศูนย์อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub) และยกระดับมาตรฐานการให้บริการด้านการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพให้มีคุณภาพมากขึ้น รวมทั้งสนับสนุนการเชื่อมโยงกับกลุ่มธุรกิจอื่นในห่วงโซ่คุณค่าการท่องเที่ยว (๒) พัฒนาปัจจัยสนับสนุนการบริการด้านการท่องเที่ยว โดยพัฒนารูปแบบการ ท่องเที่ยวและกำหนดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว สนับสนุนการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการยกระดับคุณภาพการให้บริการ พัฒนา ศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและมีความเชี่ยวชาญ รวมทั้งส่งเสริมการเชื่อมโยงเครือข่าย ด้านการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์

๔.๔ เสริมศักยภาพของเมืองและพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพื่อรองรับการขยายตัว ทางเศรษฐกิจ และเอื้อต่อการอยู่อาศัย

(๑) วางผังเมืองทั้งเมืองหลัก เมืองรอง และเมืองชายแดน เพื่อรองรับการขยายตัวทาง เศรษฐกิจ ควบคู่กับการเป็นเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเมือง พัฒนาเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงเพื่อรองรับสังคมดิจิทัล พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมี ประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน

(๒) สนับสนุนการขับเคลื่อนเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนของภาค พัฒนาโครงข่าย เส้นทางและระบบขนส่งย่อยที่เชื่อมต่อกับระบบหลักของประเทศและอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก ซึ่งจะรองรับการเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญเชื่อมโยงอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC

๔.๕ พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาผู้สูงอายุสู่การ เป็นผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ (Active Aging) และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน

(๑) แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ ฐานราก พัฒนากิจกรรมด้านอาชีพแก่คนยากจนให้ตรงกลุ่มเป้าหมายเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มรายได้ ให้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต โดยใช้ฐานข้อมูลด้านความยากจนที่มีอยู่ และส่งเสริมการเข้าถึงบริการภาครัฐ ให้ครอบคลุม อาทิ บริการด้านการศึกษา และสาธารณสุข

(๒) พัฒนาผู้สูงอายุสู่การเป็นผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ (Active Aging) โดยการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ ส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำตามศักยภาพของผู้สูงอายุ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ ตลอดชีวิตและสนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาของผู้สูงอายุในการพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชน

(๓) พัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน แนวทางการพัฒนา เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ โดยการยกระดับทักษะเดิมให้ สูงขึ้น (Upskill) และการพัฒนาศักยภาพเสริมทักษะใหม่ (Reskill)

๔.๖ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีความสมดุล ป้องกันและ แก้ไขปัญหา หมอกควัน ปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง

(๑) อนุรักษ์ฟื้นฟูระบบนิเวศและป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำ โดยให้ความสำคัญกับการฟื้นฟู ป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรมให้มีความอุดมสมบูรณ์ ตลอดจนส่งเสริมการปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ สร้างฝาย ชะลอน้ำ ปลูกพืชที่ช่วย อนุรักษ์ดินและน้ำ ป้องกันแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า ส่งเสริมการมี ส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่/ สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการดูแลรักษาป่า ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้และ สร้างจิตสำนึกของประชาชนถึงความสำคัญของทรัพยากรป่าไม้

(๒) พัฒนาการบริหารจัดการน้ำในลักษณะนิเวศลุ่มน้ำ โดยพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำใน พื้นที่ตามความเหมาะสมทางภูมิสังคม เพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งในด้านการจัดหาและการใช้ เพื่ออุปโภค บริโภค การรักษาระบบ นิเวศน์ทางน้ำ การเกษตรกรรม และการอุตสาหกรรม เชื่อมโยงแหล่งน้ำระดับต่างๆ ให้ มีประสิทธิภาพในการ กระจายน้ำอย่างทั่วถึง เร่งรัดการรักษาพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างจริงจัง อนุรักษ์ ฟื้นฟูและใช้ ประโยชน์แหล่งน้ำอย่างยั่งยืน

(๓) แก้ไขปัญหาหมอกควัน โดยสนับสนุนการประยุกต์ใช้วิธีการด้วยรูปแบบที่เกิด ผลสำเร็จมาแล้วในหลาย พื้นที่ และปรับให้เหมาะสมกับวิถีชีวิตของชุมชน เน้นการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาจาก ทุกภาคส่วนในการแสวงหา ความรู้/เทคโนโลยีใหม่ที่จะเป็นทางเลือกให้เลิกพฤติกรรมเผาวัสดุทางการ เกษตร มีการจัดตั้งเครือข่ายการเฝ้า ระวังในพื้นที่/การลาดตระเวนเพื่อป้องปรามผู้ลักลอบฝ่าฝืนกฎหมาย และ บังคับใช้ข้อกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อย่างเข้มงวด จริงจัง และรวดเร็ว

(๔) ลดปัญหาสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน โดยจัดให้มีระบบกำจัดขยะและน้ำเสียด้วย เทคโนโลยีที่เหมาะสม สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในหลากหลายรูปแบบ อาทิ การคัดแยกขยะที่ต้น ทาง ลดการเกิดขยะ การนำขยะกลับมาใช้ซ้ำให้เกิดประโยชน์ ส่งเสริมการสร้าง ความเข้าใจและความตระหนักรู้ ให้กับประชาชนเพื่อปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตแบบใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใช้มาตรการจูงใจในการลดขยะควบคู่กับ มาตรการทางกฎหมายให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

(๕) เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยสนับสนุนองค์ความรู้ การจัดการภัยพิบัติให้มี

ประสิทธิภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูลการสื่อสารโทรคมนาคม ส่งเสริมการพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้าน การจัดการภัยพิบัติเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการภัยพิบัติ และเพิ่ม ขีดความสามารถในการรองรับ/ปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการพัฒนางค์ความรู้และ เครื่องมือในการบริหารจัดการเพื่อรองรับกับ ความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒.๓.๔ ๙ นโยบายมุ่งสู่ความก้าวหน้าเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างยั่งยืน

นโยบายที่ ๑ นโยบายเร่งด่วน

เสริมสร้างความเข้มแข็ง ความมั่นใจต่อการพัฒนามหาวิทยาลัย โดยมุ่งเน้นการแก้ปัญหา ความต้องการขององค์กร ด้วยประเด็นเร่งด่วนที่จำเป็น เพื่อให้เกิดแรงผลักดันของบุคลากรต่อการพัฒนา

การดำเนินการ

สร้างความเชื่อมั่น ให้กับคนในมหาวิทยาลัย ด้วยการเข้าไปแก้ปัญหาอย่างจริงจัง และ “ลงมือทำโดยทันที” โดยกระบวนการขับเคลื่อนแบบมีส่วนร่วมจากประชาคมของมหาวิทยาลัย และให้ความสำคัญกับ “ความเท่าทัน และการเท่าเทียม” เพื่อให้เกิดการ “ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมกันรับผิดชอบ” โดยให้ความสำคัญกับ 3 ประเด็น คือ “การพัฒนาคน การพัฒนางาน และการสนับสนุนทรัพยากร”

1) การพัฒนาคน : การสร้างขวัญและกำลังใจ

หาแนวทาง และสร้างมาตรการในการสร้างเสริมขวัญกำลังใจประชาคมภายในอย่างเร่งด่วน เพื่อให้เกิดพลัง และจิตวิญญาณ อันจะส่งผลต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยแบบก้าวกระโดด ดังนี้

- สร้างรูปแบบผลตอบแทนที่สอดคล้องกับผลงานภายใต้มาตรฐานเดียวกัน
- ปรับปรุงสวัสดิการ สิทธิประโยชน์ให้ตรงกับความต้องการของประชาคม
- สนับสนุนการบรรจุให้ทุนแก่บุคลากรทุกรูปแบบที่เป็น Hands-On และมีความรักองค์กร

๒) การพัฒนางาน : สร้างการทำงานร่วมกัน

พัฒนาแนวทางการปรับปรุงข้อกฎหมายเพื่อลดข้อจำกัด อันจะส่งผลต่อการทำงานของบุคลากร รวมถึงการสร้าง ความชัดเจนทางกายภาพ การกระจายอำนาจพร้อมความรับผิดชอบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

- ปรับปรุง ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อความสะดวกต่อการทำงานในทุกภารกิจร่วมกัน
- สร้างความชัดเจนทางกายภาพ และการกระจายอำนาจไปพร้อมกับความรับผิดชอบ
- ส่งเสริมการสร้างผู้นำแบบก้าวกระโดด (Quantum Leadership) ผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent)

๓) การสนับสนุนทรัพยากร : สร้างความเข้มแข็ง

พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่า และมุ่งสร้างให้มีมาตรฐานและความเท่าเทียมบนพื้นฐานความจำเป็นและความสำคัญ อันส่งผลต่อประชาคม

- ปรับปรุงสภาพแวดล้อม ซ่อมบำรุง จัดหาเครื่องมือ ครุภัณฑ์ เพื่อการศึกษาที่เหมาะสม
- การจัดสรรงบประมาณบริหารให้เพียงพอและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์

พัฒนา BIG DATA ของมหาวิทยาลัย และการใช้เทคโนโลยีเพื่อความแม่นยำสูงไปสู่นวัตกรรม

นโยบายที่ ๒ ยุกระดับคุณภาพการเรียนการสอนและการจัดการศึกษา ศตวรรษที่ ๒๑

ยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน สร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ ที่มีความเชี่ยวชาญและทักษะตามมาตรฐานสากลตามนโยบายของรัฐบาล สู่บัณฑิตพันธุ์ใหม่ที่เน้นทักษะด้านวิชาชีพที่ใช้ความรู้ด้านเทคโนโลยีอย่างชาญฉลาดและแม่นยำสูง เพื่อป้อนให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและอุตสาหกรรมเป้าหมายใหม่ (New S-Curve)

การดำเนินการ : ๑. การยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน มทร.ล้านนา ในศตวรรษที่ ๒๑

สร้างการเปลี่ยนแปลงเพื่อสร้างความเชื่อมั่น ความมั่นใจแก่ผู้เรียน และสังคม ประเทศ ต่อแนวทางการสร้างคนของมหาวิทยาลัย ภายใต้กรอบการขับเคลื่อนการผลิตบัณฑิต Hands-On ด้วยกัน ๓ ระยะ สู่การมีทักษะ ๔ ประการ

- 1) ระยะสร้างแรงจูงใจ : พัฒนาความรู้พื้นฐาน และการตระหนักรู้อาชีพ ผ่านกิจกรรมที่สร้างสรรค์
- 2) ระยะฝึกเรียนรู้และทดสอบจากการปฏิบัติ : บูรณาการการเรียนรู้บนพื้นฐานอาชีพ เพื่อพัฒนาสิ่งประดิษฐ์
- 3) ระยะเน้นย้ำความเป็นมืออาชีพ : สถานการณ์จริง เพื่อสร้างความพร้อมการเข้าสู่เวทีการแข่งขัน

ทักษะ ๔ ประการ ให้เกิดการเรียนรู้ทั้งระบบผ่าน ๓ กิจกรรม คือ กิจกรรมสัมพันธ์ คิดและเสวนา และรับใช้สังคม

๑) ทักษะความรู้: สาระหลักความรู้ ทักษะการเรียนรู้บนพื้นฐานอาชีพ ๒) ทักษะอาชีพ: ทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ ๓) ทักษะศตวรรษที่ ๒๑: ทักษะเพื่อการปรับตัวในศตวรรษที่ ๒๑ และ ๔) ทักษะประสบการณ์: การได้เรียนรู้บนสถานการณ์จริงที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม

๒. การจัดการศึกษาของ มทร. ล้านนา ในศตวรรษที่ ๒๑

จัดการศึกษาให้ครอบคลุมทุกมิติของการศึกษา (Multidimensional Education) เพื่อการผลิตบัณฑิตที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก และความต้องการของผู้เรียนในทุกๆระดับ ทุกช่วงวัย โดยมีทิศทางการดำเนินการดังนี้

๒.๑ การจัดการศึกษาระดับต่ำกว่าระดับบัณฑิตศึกษา

- ให้ความสำคัญในการสร้างตัวป้อน ด้วยกลไกการพัฒนาโรงเรียนเตรียมวิชาชีพ
- สร้างระบบการเรียนการสอนแบบพี่เลี้ยง ผ่านเครือข่ายความร่วมมือด้านอาชีวศึกษา
- การพัฒนาหลักสูตรเดิมและใหม่ให้เป็นสะพานเชื่อมให้กับทุกหลักสูตรที่สามารถให้ผู้เรียนเข้าเรียนได้

๒.๒ การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและสูงกว่า

- พัฒนาหลักสูตรใหม่ที่เน้นการสร้างอาชีพ และตรงความต้องการ ร่วมกับภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม องค์กร
- ส่งเสริม พัฒนา บัณฑิต ให้มีสมรรถนะอาชีพ ที่สามารถถ่ายทอดและวัดผลได้และสร้างเครือข่าย
- ส่งเสริมให้มีการจัดทำสมรรถนะวิชาชีพร่วมกับสถานประกอบการโดยใช้อาชีพและออกไปรับรอง
- พัฒนาหลักสูตร ๒ ภาษา เพื่อขยายฐานการสร้างตัวป้อนจากเครือข่ายต่างประเทศ

๒.๓ การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต (ด้วยวิธีการเรียนปกติ และวิธีออนไลน์)

- จัดการศึกษา ด้วยการพัฒนาหลักสูตร Non-Credit Courses แต่เพิ่มพูนความรู้ในสาขาทำงานอยู่ (Up-Re Skill)
- จัดการศึกษา ด้วยการพัฒนาหลักสูตรครึ่งเวลา (Part-Time Course) ที่สอดคล้องกับกรอบคุณสมบัติของหลักสูตรปริญญาตรี หรือหลักสูตรที่มีการรับรองด้วยใบประกาศนียบัตร (Certificate Course)
- จัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้ศึกษาไปพร้อมกับการทำงานภายใต้หลักสูตรอุดมศึกษาระยะสั้น กลางและยาว
- จัดการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุเพื่อเก็บองค์ความรู้และภูมิปัญญาไว้ให้กับสังคม ยกย่อง เชิดชู อย่างมีคุณค่า

นโยบายที่ ๓ ยกกระต๊อบงานวิจัยและบริการวิชาการ เชิงสหวิทยาการ เพื่อชุมชน สังคม

ยกระดับ พัฒนางานวิจัยและการบริการวิชาการเชิงสหวิทยาการ ด้วยการบูรณาการความรู้เชิงสหวิทยาการ และการมุ่งสร้างนวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ที่สร้างประโยชน์ได้จริง โดยมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ชุมชน สังคม ท้องถิ่น ให้เกิดความยั่งยืน มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นที่พึ่งของชุมชน สังคม ประเทศ อย่างแท้จริง

การดำเนินการ

๑) แนวทางการขับเคลื่อนงานวิจัย: มุ่งนำไปใช้ประโยชน์แก่ เศรษฐกิจ สังคม โดยการสร้างเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม และการสร้างสังคมฐานความรู้ บนพื้นฐาน นวัตกรรม และ และองค์ความรู้ ที่สัมพันธ์และสอดคล้อง ประโยชน์กัน โดยมุ่งเน้นให้เกิดความร่วมมือในงานวิจัยระหว่าง ภาคีเครือข่าย ชุมชน และมหาวิทยาลัย โดยใช้ นักวิจัยเป็นศูนย์กลางของการขับเคลื่อนที่ตอบโจทย์ความต้องการของแต่ละกลุ่ม เพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนา อาทิ

๑.๑) วิจัยชุมชน ส่งเสริมให้เกิดการต่อยอดการสร้างอาชีพ เพื่อการยกระดับรายได้ และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๑.๒) วิจัยภาคอุตสาหกรรม ต้องเกิดนวัตกรรม ผลิตภัณฑ์ เพื่อใช้ต่อยอดพัฒนาอุตสาหกรรมสมัยใหม่

๑.๓) ก่อเกิดการสร้างหน่วยธุรกิจความร่วมมือรูปแบบใหม่ เพื่อการพัฒนาประเทศร่วมกับภาครัฐ เอกชน

๒) ส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการวิจัย : มุ่งให้นักวิจัยสามารถขับเคลื่อนงานวิจัย อย่างมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น โดยให้มหาวิทยาลัยเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการดำเนินงานของนักวิจัย อาทิ

๒.๑) การพัฒนาข้อมูลกฎหมาย เพื่อสนับสนุนการวิจัยให้เกิดความยืดหยุ่น เกิดการบูรณาการระหว่าง ศาสตร์

๒.๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สภาวะแวดล้อม และระบบส่งเสริมการวิจัย ที่ช่วยให้นักวิจัย สามารถพัฒนางานวิจัยเพื่อสามารถแข่งขันในเวทีระดับชาติและนานาชาติ

๒.๓) การจัดหาทรัพยากรวิจัยและความร่วมมือ ของภาคการผลิตและบริการเพื่อสร้างความ เข้มแข็ง

๒.๔) การส่งเสริมภาพลักษณ์การวิจัย ให้เกิดการสร้างผลกระทบจากผลงานวิจัย ให้เป็นที่ประจักษ์

๓) การพัฒนาระบบสร้างนักวิจัย: มุ่งให้เกิดการพัฒนา สร้างนักวิจัย อย่างเป็นระบบ ที่เหมาะสมกับนักวิจัย ในแต่ละระดับ โดยแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงงานวิจัยกับตำแหน่งทางวิชาการ สร้างวัฒนธรรมเกี่ยวกับการวิจัยที่ เชื่อมโยงกับการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการ และจัดให้มีการสนับสนุนภายใต้กองทุนส่งเสริมการวิจัย ดังนี้

๓.๑) จัดสรรเงินอุดหนุนในการส่งเสริม คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อการผลิตผลงาน ดีเด่น ผลงานริเริ่มสร้างสรรค์ และผลงานที่สร้างคุณประโยชน์ต่อวงการวิจัยและวิชาชีพ

๓.๒) จัดสรรเงินจากกองทุนฯ เป็นรางวัลยกย่อง เชิดชูเกียรติ คณาจารย์และบุคลากรที่มีผลงาน การศึกษา ค้นคว้า วิจัย การสร้างสรรค์นวัตกรรม สื่อและเทคโนโลยี ที่เป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษ และวิชาชีพในทุกสาขา

๓.๓) ให้กองทุนฯ เป็นแหล่งกลาง ในการระดมทุนจากภายในและภายนอกประเทศ เพื่อการพัฒนา งานวิจัย

๓.๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการแลกเปลี่ยน คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษากับบุคลากร วิชาชีพระหว่างหน่วยงานทางการศึกษาและสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓.๕) สนับสนุนการเพิ่มพูนตำแหน่งทางวิชาการและการเลื่อนระดับ ให้คณาจารย์และบุคลากร ทางการศึกษา ด้วยผลงานวิจัยสร้างสรรค์

การพัฒนางานบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย : “ครูอาจารย์ได้สอน นักศึกษาได้ฝึก สังคม ชุมชนได้ประโยชน์”

- ๑) แนวทางการขับเคลื่อนงานบริการวิชาการ: มุ่งให้เกิดการทำงานด้านบริการวิชาการที่สามารถ
 - ๑.๑) แก้ข้อสงสัย ข้อปัญหา แก่หน่วยงาน ผู้ประกอบการ สังคม ชุมชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - ๑.๒) สร้างรายได้ ลดค่าใช้จ่าย สร้างอาชีพ สร้างองค์ความรู้ แก่คนในชุมชน ท้องถิ่น
 - ๑.๓) สร้างการเรียนรู้ การยกระดับปรับปรุงงาน ผ่านกระบวนการทำงานด้านบริการวิชาการเชิงพื้นที่
 - ๑.๔) สร้างรายได้ สร้างองค์ความรู้ สร้างผลงานวิชาการ แก่บุคลากรและมหาวิทยาลัย
 - ๑.๕) สร้างคลังความรู้ คลังผู้เชี่ยวชาญ เพื่อการบริการวิชาการแก่มหาวิทยาลัยอย่างครบวงจร
 - ๑.๖) ยกระดับ งานบริการวิชาการ สู่งานวิชาการรับใช้สังคม อย่างมีคุณภาพ
- ๒) ส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการบริการวิชาการ : ให้สามารถขับเคลื่อนงานบริการวิชาการที่ดียิ่งขึ้น
 - ๒.๑) พัฒนาข้อกฎหมายเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและเกิดการบูรณาการระหว่างศาสตร์และหน่วยงาน
 - ๒.๒) สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการ สำหรับการบริการวิชาการ ที่อยู่ในรูปแบบของการดำเนินกิจกรรม หรือการให้บริการเครื่องมือ ภายใต้แนวทางและทิศทางการบริการวิชาการที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ
 - ๒.๓) การส่งเสริมภาพลักษณ์การบริการวิชาการและการสร้างผลกระทบจากผลงานให้เป็นที่ประจักษ์

นโยบายที่ ๔ มหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้

พัฒนาเสริมสร้างสภาพแวดล้อมทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมการเป็นแหล่งเรียนรู้ต้นแบบสำหรับการศึกษาดูชีวิต รวมถึงการสืบสาน ทำนุศิลปะ วัฒนธรรมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับและเกิดความเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งสู่บทบาทของการเป็นสถานที่แห่งการเรียนรู้ เพื่อรองรับการเรียนรู้ของผู้เรียนในรูปแบบใหม่ การดำเนินการ

ใช้รูปแบบของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ “สร้างสรรค์และมีชีวิต” ให้เกิด ๒ ลักษณะ คือ แหล่งเรียนรู้บนโลกความจริง (Social Lab) : ส่งเสริมให้เกิดการดำเนินการสร้างแหล่งเรียนรู้ และพื้นที่เรียนรู้ ผ่านการใช้ชุมชน ของแต่ละพื้นที่ และแหล่งเรียนรู้เสมือน (Virtual Lab) : ส่งเสริมให้เกิดการดำเนินการสร้างแหล่งเรียนรู้ หรือพื้นที่เรียนรู้ ผ่านการใช้เทคโนโลยี

แนวทางการการพัฒนา ๓ ระยะ : “สนับสนุน ต่อเติม เสริมฝัน”

๑. สนับสนุน : สนับสนุน เครื่องมือ อุปกรณ์ และงบประมาณ เพื่อการสร้างแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับอัตลักษณ์และความต้องการของประชาคมในแต่ละพื้นที่ เพื่อดึงดูดให้เกิดพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ดี

๒. ต่อเติม : ยกระดับพัฒนาแหล่งเรียนรู้ อาทิ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ของแต่ละพื้นที่มหาวิทยาลัย สู่การเป็นศูนย์ความเป็นเลิศ ศูนย์ธุรกิจความร่วมมือ ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง เป็นต้น

๓. เสริมฝัน : การพัฒนายกระดับ ให้เป็นอุทยานแห่งการเรียนรู้ ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศที่สามารถพัฒนาบุคลากร ให้ตอบสนองความต้องการของประเทศ ภายใต้บริบทการเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา อาทิ อุทยานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี อุทยานศิลปวัฒนธรรมล้านนา และอุทยานการเกษตร เป็นต้น และส่งเสริมให้

เกิดการพัฒนาระบบการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภายในมหาวิทยาลัยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา เป็นไปตามความต้องการและเหมาะสมกับบริบท อัตลักษณ์พื้นที่ บนพื้นฐานของการสร้างแหล่งเรียนรู้แบบมีชีวิตและสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายใต้แนวคิด : แหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับอัตลักษณ์พื้นที่ “๑ พื้นที่ ๑ ต้นแบบ”

- ๑) เชียงราย : ด้านการบริหารจัดการธุรกิจเพื่อรองรับการขยายตัวด้านการค้าและการบริการ
- ๒) เชียงใหม่ : ด้านการสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยีสิ่งประดิษฐ์และต้นแบบการพัฒนาสังคมชุมชนที่ทันสมัย
- ๓) ลำปาง : ด้านเกษตรอุตสาหกรรมเกษตรและการสร้างสมาร์ทฟาร์มแหล่งเรียนรู้การทำวิจัยทางด้านอาหารสุขภาพพันธุกรรมพืชและการจัดการเกษตรภายใต้แนวคิดของศาสตร์ของพระราชา
- ๔) ตาก : ด้านเทคโนโลยีและการจัดการรองรับการเป็นพื้นที่ขยายตัวของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
- ๕) น่าน : ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ
- ๖) พิษณุโลก : ด้านการพัฒนาเกษตรสร้างสรรค์

นโยบายที่ ๕ พัฒนาคุณภาพชีวิตบุคลากร

พัฒนาคุณภาพชีวิต ยกระดับศักยภาพบุคลากร ไปพร้อมกับการเสริมสร้างความร่วมมือ ความสามัคคี ความเท่าเทียมและขวัญกำลังใจ เพื่อการสร้างสุขให้แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัยแบบ Win-Win เพื่อมุ่งให้การพัฒนาและการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย สามารถประสบความสำเร็จ บรรลุเป้าหมายได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

การดำเนินการ

สร้างระบบกลไกเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ยกระดับศักยภาพบุคลากร ไปพร้อมกับการสร้างความร่วมมือโดยมีเป้าหมายให้บุคลากรมีคุณภาพชีวิตดีทุกมิติ “สุขภาพกาย สุขภาพใจ ความสำคัญต่อสังคม และสภาพแวดล้อม”

แนวทางการมุ่งสร้างคุณภาพชีวิตบุคลากรในมหาวิทยาลัย

- ๑) ค่าตอบแทนที่ยุติธรรมและเพียงพอ : ค่าตอบแทนตามข้อกำหนดกฎหมาย เหมาะสมและเกิดความเท่าเทียม
- ๒) ความก้าวหน้าและความมั่นคงในการทำงาน : จัดทำเส้นทางการเติบโตของแต่ละสายงานอย่างชัดเจน และพัฒนาระบบกลไกส่งเสริมที่เหมาะสม
- ๓) สภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพที่ดี : ปรับปรุงสภาพแวดล้อมกำหนดมาตรฐานส่งเสริมสุขภาพ
- ๔) ให้โอกาสในการพัฒนาศักยภาพ : ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของบุคคลทั้งในระยะสั้นระยะยาวอย่างต่อเนื่อง
- ๕) บูรณาการทางสังคมหรือการทำงานร่วมกัน : สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ
- ๖) เสริมสร้างงานที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคม : ส่งเสริมให้บุคลากรได้ทำประโยชน์และรับผิดชอบต่อสังคม

แนวทางการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในมหาวิทยาลัย

๑. ส่งเสริมให้มีแผนพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ที่สอดคล้องกับความต้องการพัฒนาของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาและมหาวิทยาลัย รวมทั้งจัดให้มีการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

๑.๑ แผนพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาระยะสั้น: เร่งรัดการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกพื้นที่ ให้มีโปรแกรมเชิงรุกในการพัฒนาตนเอง เพื่อสร้างคุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถในการจัดการศึกษา ให้ได้มาตรฐานการศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ และสามารถจัดการศึกษาได้อย่างทันสมัย

๑.๒ แผนพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาระยะยาว พัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็น (Need Assessment) อย่างแท้จริงและเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ ภารกิจของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา และตามความต้องการของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการพัฒนาระบบการติดตามประเมินผลการพัฒนาสู่ระบบพิจารณาความดีความชอบที่โปร่งใส

๒. สร้างกลไกและแรงจูงใจให้บุคลากรที่ทำตามพันธกิจภารกิจและเป้าหมายขององค์กรไปสู่ความสำเร็จตามขีดความสามารถ ศักยภาพ (องค์กรต้องรักษาคนดีคนเก่งรับผิดชอบต่อสังคมให้อยู่อย่างมีศักดิ์ศรีและมีความสุข)

๒.๑ ศึกษาเกณฑ์มาตรฐานในการปฏิบัติภารกิจของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรฐานสากล

๒.๒ พัฒนาระบบค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ทำการวิจัย บริการวิชาการ เพื่อการสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่หลากหลาย และเพื่อการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ โดยการสนับสนุนผ่านกองทุนส่งเสริมการวิจัย

๕. สนับสนุนให้คณาจารย์ สร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ เพื่อเพิ่มพูนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ และสนับสนุนให้บุคลากรทางการศึกษา จัดทำปริมาณงาน เพื่อเลื่อนระดับตำแหน่งงานที่สูงขึ้น ดังนี้

๕.๑ จัดตั้งกองทุนส่งเสริมการจัดทำผลงานทางวิชาการและปริมาณงานในทุกพื้นที่อย่างเป็นธรรม

๕.๒ จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการทำผลงานทางวิชาการและปริมาณงาน ที่เหมาะสมและพอเพียง

๖. สนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกพื้นที่ รวมทั้งเครือข่ายการเรียนรู้ภายนอกและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๗. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งส่วนงานหรือหน่วยงาน เพื่อการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา อาทิ ศูนย์พัฒนานวัตกรรมการสอนและศิลป์ทางการสอน ศูนย์พัฒนาสื่อวิชาการมหาวิทยาลัย ศูนย์พัฒนาบุคลากร เป็นต้น เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ได้ตามภารกิจ และบทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัยอย่างสมบูรณ์

นโยบายที่ ๖ การบริหารจัดการที่เข้มแข็งและยั่งยืน

จัดโครงสร้างการบริหารที่ดีและทันสมัย ภายใต้หลักธรรมาภิบาล และแนวคิด “ผลประโยชน์องค์กรเป็นที่ตั้ง” ในการบริหารทั่วทั้งองค์กร เพื่อการปรับตัวให้อยู่รอดบนสถานการณ์ของการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่าง

รวดเร็วและก่อให้เกิดความสมดุลในการบริหารงานอันจะส่งผลต่อแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยในทุกๆ มิติ ให้ดียิ่งขึ้นไป

การดำเนินการ

ดำเนินการภายใต้ความสมดุลของ หลักการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และหลักการบริหารจัดการที่ดี

หลักการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ	การบริหารจัดการที่ดี (Good Governance)
(๑) สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพ	(๑) ถูกต้องตามกฎหมาย
(๒) ทีมผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพ	(๒) โปร่งใส
(๓) ระบบพัฒนาบุคลากรคุณภาพ	(๓) ความเสมอภาค
(๔) การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	(๔) ภาวะรับผิดชอบ
(๕) กลไกการประสานงานประสิทธิภาพ	(๕) ความรับผิดชอบ

โดยใช้หลักการบริหารงาน ๓ ประการ คือ ๑.เป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร ๒.การพัฒนามหาวิทยาลัยต้องตั้งอยู่บนหลักการของข้อมูลวิชาการ เชิงพื้นที่ และ ๓.ให้ความสำคัญกับบุคลากรทุกระดับ ดังนี้

๑) มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร

การบริหารงบประมาณ : ต้องดำเนินการภายใต้แนวทางของการใช้งบประมาณที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึง “การใช้จ่ายอย่างเหมาะสมคุ้มค่า” และ “สามารถหารายได้เพื่อพึ่งพาตนเอง”

๒.๑) การใช้จ่ายอย่างเหมาะสมคุ้มค่า : ใช้กลไกของคณะกรรมการบริหารงานมหาวิทยาลัย (CEO) ในการจัดทำเกณฑ์ความคุ้มค่าและสร้างระบบตรวจสอบที่ดี เพื่อสร้างแบบแผนในการดำเนินการ โดยเน้นความสำคัญกับแนวคิด Unit Cost, Sharing Resource เพื่อก่อให้เกิดความเสมอภาคและได้มาตรฐานทุกระดับ

๒.๒) การหารายได้เพื่อพึ่งพาตนเอง : ให้ความสำคัญกับการดำเนินการบริหาร จัดการทรัพยากรที่มีให้สามารถสร้างมูลค่า สร้างประโยชน์ ในเชิงรายได้ ให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยต้องทำการวิเคราะห์จุดแข็งและความสามารถในการหารายได้ ในรูปแบบของการลงทุนต่างๆ ผ่านการใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย

กลยุทธ์การพัฒนาระบบบริหารงบประมาณให้เกิดความคล่องตัว คุ้มค่า และโปร่งใส

๑. พัฒนาระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อการปรับปรุงแผนงาน แผนคน และแผนงบประมาณ พร้อมจัดทำรายงานประเมินผลการปฏิบัติงานต่อสภามหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

๒. จัดทำสมดุลของมหาวิทยาลัย เขตพื้นที่ และหน่วยงานสำคัญๆ ที่หารายได้ เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดทิศทาง การบริหารแผนงาน แผนคน แผนงบประมาณ ทั้งมหาวิทยาลัย เพื่อสะท้อนการพัฒนางค์กรอย่างเป็นระบบ

๓. ให้มีการสะสมงบประมาณของหน่วยงาน และนำเงินสะสมของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานมาใช้ในการสร้างความสามารถ และศักยภาพอย่างเป็นระบบ ตามทิศทางนโยบาย ภายใต้การกำกับของสภามหาวิทยาลัย

๔. จัดทำและจัดสรรงบประมาณการของค่าใช้จ่ายต่อหน่วย (Unit Cost) เพื่อสะท้อนการบริหารจัดการงบประมาณในแต่ละสาขารายวิชา รวมถึงหลักสูตรรายวิชา โดยเน้นกลไกในการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands-on)

๕. ปรับปรุงระเบียบการเก็บค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมการศึกษา ที่สะท้อนถึงการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands-on) โดยใช้ Full Time Equivalent Student (FTES) เป็นเกณฑ์

๖. จัดสรรงบประมาณเฉพาะส่วนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands-on) ในการสร้างนวัตกรรม หรือสิ่งประดิษฐ์ที่ตอบโจทย์ ชุมชน สังคม ประเทศชาติ เป็นหลัก

๗. จัดสรรงบประมาณเฉพาะส่วนให้กับหน่วยงานที่สามารถสร้างรายได้ให้กับมหาวิทยาลัยทั้งในรูปแบบเงินรายได้ ชื่อเสียง รวมถึงการยกระดับชุมชน สังคม ตลอดจนกลไกการสร้างแรงจูงใจในการสร้างงานของหน่วยงาน

๘. สร้างกลไกลดความเหลื่อมล้ำด้านการจัดการศึกษาของทุกพื้นที่เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับทุกพื้นที่และลดค่าใช้จ่ายให้กับผู้ปกครอง

แนวคิดการปรับกลไกเพื่อประสิทธิภาพการจัดสรรงบประมาณตามเป้าหมาย

จัดสรรการดำเนินการออกเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนกลาง และ ส่วนพื้นที่ โดยในระดับส่วนพื้นที่จะใช้กลไกการบริหารของคณะกรรมการพื้นที่ในการร่วมจัดทำแผนยุทธศาสตร์พื้นที่ แผนพัฒนาพื้นที่ระยะ ๔ ปี งบประมาณประจำปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของพื้นที่ และในระดับส่วนกลางจะใช้กลไกการบริหารโดย คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (CEO) คณบดี/ผู้อำนวยการ ในการพิจารณากลับกรอง ประสานงาน บูรณาการ นโยบาย และแผนการบริหารของคณะและวิทยาลัย โดยเปิดโอกาสให้ประชาคมได้มีส่วนร่วม เพื่อจัดทำเป็นแผนบริหารมหาวิทยาลัยในภาพรวมเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

๒) การพัฒนามหาวิทยาลัยต้องตั้งอยู่บนหลักการของข้อมูลวิชาการเชิงพื้นที่ ด้วยแนวทาง ๖ ป : “ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ประหยัด ประสานงาน ประชาสัมพันธ์ และเป็นปัจจุบัน”

๑. ใช้กระบวนการเสวนาและเวทีประชาชนเพื่อหิยบายประเด็นความรู้ความเข้าใจ ข้อกังวล และประเด็นสาธารณะมาปรึกษาหารือกับบุคลากรในแต่ละภาคส่วน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้นและรับฟังข้อคิดเห็นพร้อมทั้งจัดเก็บข้อมูล สำหรับใช้ประกอบการตัดสินใจในการบริหารมหาวิทยาลัย หรือจัดทำแผนยุทธศาสตร์พื้นที่

๒. ใช้กระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยให้ผู้มีส่วนได้เสียในการเสนอแนะรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัย โดยเปิดให้มีตัวแทนผู้มีส่วนได้เสีย และภาคีเครือข่ายในการมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการรับทราบข้อมูล นำเสนอความคิดเห็น ร่วมกำหนดทิศทางและร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อทำให้เกิดความยอมรับของบุคลากรในองค์กร

๓. ใช้กระบวนการเวทีผู้เชี่ยวชาญ ในการหารือ กำหนดวิธีการเฉพาะทางในการหาวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหาต่างๆ เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบาย หรือ แผนปฏิบัติงานต่อสาธารณะ ที่เป็นประโยชน์ที่สุดต่อพื้นที่

๓) ให้ความสำคัญกับบุคลากรทุกระดับ ด้วยแนวคิดกระบวนการขับเคลื่อน ๔ ประการคือ

๑. การคัดเลือกคนเก่ง รักองค์กร (Recruit)

๑.๑ ให้ความสำคัญต่อการคัดเลือกบุคลากรจากผู้มีประสบการณ์ในภาคการผลิต/อุตสาหกรรม

๑.๒ ให้ความสำคัญต่อการคัดเลือกบุคลากร โดยเฉพาะการเป็นผู้ที่กำลังศึกษาต่อและมีโครงการศึกษาวิจัยในภาคการผลิต/อุตสาหกรรม

๑.๓ ให้ความสำคัญในการคัดเลือกบุคลากรจากโครงการนักศึกษาหนึ่งตำบลหนึ่งทุน (ODOS) และนักศึกษาเรียนดีให้ไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโท-เอกเพื่อเพิ่มจำนวนบุคลากรให้มีคุณภาพที่สูงขึ้น

๒. การดำรงไว้ซึ่งบุคลากรคุณภาพในระบบ (Retain)

๒.๑ ผลักดันในการออกข้อบังคับและระเบียบของการกำหนดตำแหน่งวิชาการด้านบริการวิชาการและรับใช้สังคมให้กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยพร้อมทั้งส่งเสริมการกำหนดตำแหน่งในรูปแบบเดิมอย่างต่อเนื่อง

๒.๒ จัดให้มีการสร้างความเข้าใจบริบทองค์กร ภาคีเครือข่ายที่ทำงาน และวัฒนธรรมองค์กร

๒.๓ สร้างกลไกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถ่ายทอดองค์ความรู้และทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Shadow) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ในด้านการสอนบัณฑิตนักปฏิบัติ

๒.๔ ส่งเสริมการฝังตัวในสถานประกอบการทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๒.๕ ส่งเสริมการทำวิจัยร่วมภาคผลิต/อุตสาหกรรม/โครงการหลวง/โครงการพระราชดำริ เพื่อตอบโจทย์ให้ตรงกับเป้าประสงค์ของการเป็นมหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อชุมชน

๒.๖ สร้างกลไกการประเมินผลงาน แนวปฏิบัติเพื่อผลงานวิชาการ และการประเมินผลความดีความชอบ

๓. การรักษาคณะความรู้การถ่ายทอดความเป็นนักปฏิบัติจากผู้อาวุโส (Retired)

ใช้ระบบครูพี่เลี้ยงอาวุโส เพื่อการถ่ายทอดองค์ความรู้และทักษะจากผู้มีประสบการณ์เชิงนักปฏิบัติสู่บุคลากรรุ่นใหม่ เพื่อดำรงไว้ซึ่งองค์ความรู้ที่ต่อเนื่องแบบรุ่นสู่รุ่น เพื่อสร้างความต่อเนื่องของการเป็น “มหาวิทยาลัยนักปฏิบัติมืออาชีพ” แบบยั่งยืน

๔. การสร้างความภาคภูมิใจ ให้บุคลากร (Reward)

สร้าง เวทียกย่อง สร้างความภูมิใจภาคภูมิใจให้แก่บุคลากร เพื่อกระตุ้นให้บุคลากร เกิดความรัก ความภาคภูมิใจที่ได้ทำงานเพื่อมหาวิทยาลัย และช่วยดึงดูดรักษาคนเก่งให้อยู่กับองค์กรต่อไปก่อเกิดการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดี เพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในระยะยาวต่อไป

นโยบายที่ ๗ สร้างเสถียรภาพทางการเงิน

สร้างความเข้มแข็งให้มหาวิทยาลัย โดยใช้ความเข้มแข็งทางการศึกษา ในการสร้างรายได้และมูลค่าองค์กร ภายใต้การบริหารสินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อก่อเกิดควมมีเสถียรภาพทางการเงิน (Financial Stability) อย่างยั่งยืน

การดำเนินการ

ดำเนินการพัฒนากระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพ โดยใช้โมเดล “การบริหารจัดการและการหารายได้ โดยการใช้การศึกษาเป็นตัวนำ” ภายใต้การคำนึงถึงปัจจัยของ การรักษาเงินรายได้จากภายนอก และ การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภายในที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความมั่นคง และสร้างความพร้อมต่อโอกาสในการสร้างสรรค์หาแนวทางการเพิ่มรายได้ให้แก่มหาวิทยาลัยในอนาคต

๑. สร้างช่องทางหารายได้เพิ่ม: ส่งเสริมและสร้างกลไกในการหารายได้เพิ่มจากการดำเนินงานต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ การสร้างช่องทางหารายได้จากภายนอก

สร้างมาตรการ พัฒนากลไก อย่างเร่งด่วน เพื่อกระตุ้น การสร้างคน (ส่งเสริม พัฒนา นักวิจัย นักบริการ วิชาการ) เพื่อก่อเกิด การสร้างงาน (กฎระเบียบที่ส่งเสริม ยืดหยุ่นต่อบุคลากร เพื่อสร้างงาน) อย่างต่อเนื่อง อาทิ

๑) การออกมาตรการกระตุ้นบุคลากร เข้าหาแหล่งทุน แหล่งงบประมาณจากภายนอกโดยการสนับสนุนการดำเนินการจากมหาวิทยาลัย อาทิ การเข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการภาครัฐขนาดใหญ่ เพื่อการพัฒนาประเทศ

๒) การจัดกิจกรรมหรือโครงการที่มีความสามารถเพิ่มรายได้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมุ่งเน้นรายได้จากการให้บริการวิชาการ การวิจัย การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการสร้างรายได้จากนวัตกรรม งานสร้างสรรค์และสิ่งประดิษฐ์ และอื่นๆ เช่น การพัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ จากงานวิจัยสู่อุตสาหกรรมเชิงพาณิชย์ รายได้จากทรัพย์สินทางปัญญา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ เป็นต้น

๑.๒ การพัฒนาปรับปรุงการหารายได้จากภายใน

๑.๒.๑ ดำเนินการ “บริหารจัดการเงินรายได้” โดย “การจัดตั้งกองทุน นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์” ผ่านการจัดสรรงบประมาณ ร้อยละ ๕ ของงบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัย สำหรับการจัดตั้งกองทุนเพื่อใช้พัฒนาศักยภาพของกระบวนการเรียนการสอนแบบ Hands-On แก่อาจารย์และนักศึกษา เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนา นวัตกรรมสร้างสิ่งประดิษฐ์ นำมาซึ่งผลผลิต ที่สามารถสร้างโอกาส สร้างรายได้ สร้างชื่อเสียง ให้แก่มหาวิทยาลัย อย่างมั่นคงและยั่งยืน ตอบสนองการเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งพัฒนาคน พัฒนางาน โดยใช้วิชาการอย่างแท้จริง

๑.๒.๒ ดำเนินการ “วิเคราะห์ต้นทุน ความเสี่ยง” ของการลงทุนภายในมหาวิทยาลัยและกำหนดแหล่งที่มาของรายได้ที่แท้จริง เพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลผลศักยภาพที่แท้จริง สำหรับการจัดหาแนวทางการบริหารจัดการ ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย ให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด อันส่งผลต่อ การเพิ่มช่องทาง สร้างโอกาสต่อการหารายได้ให้แก่มหาวิทยาลัย อย่างเหมาะสมในอนาคต อาทิ

- การวิเคราะห์พื้นที่ศักยภาพ Research Commercialization
- การต่อยอดพัฒนางานฟาร์มสร้างแหล่งเรียนรู้
- สร้างระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) เพื่อการพัฒนาการศึกษาสมัยใหม่สำหรับคนทุกช่วงวัย
- พัฒนาแนวทางการใช้วัสดุฝึกให้เกิดการสร้างรายได้ เพื่อก่อให้เกิดการไหลเวียนของเงินในระบบเร็วขึ้น
- การพัฒนาขยายโรงเรียนเตรียมฯ หรือการขยายหลักสูตร ๒ ภาษา ทุกช่องทางการเรียนรู้

๒. ลดรายจ่าย: โดยให้คนในองค์กรตระหนักถึงการใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า อย่างเป็นระบบตามแผนการดำเนินการ

๑) จัดทำแผนการลดรายจ่าย โดยการสร้างโมเดลเพื่อการวิเคราะห์ พิจารณาโครงการหรือกิจกรรมใดๆ ให้เกิดความเหมาะสมที่สุดกับทิศทางของการพัฒนา โดยแต่ละโครงการหรือกิจกรรมที่จะดำเนินการจะต้องจัดทำแผนงานให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการบริหารงานที่สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการของมหาวิทยาลัย ภายใต้กรอบงบประมาณที่เหมาะสม อันส่งผลต่อเงินเหลือจ่ายและเงินสะสมที่เพิ่มขึ้นของมหาวิทยาลัย

๒) จัดกิจกรรมหรือโครงการ ที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการลดรายจ่าย ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เน้นความประหยัดและการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อสร้างแนวปฏิบัติและวัฒนธรรมองค์กรที่ดี อาทิ การออกมาตรการประหยัดพลังงาน การสนับสนุนการสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการลดค่าใช้จ่ายของมหาวิทยาลัย (อาทิ Solar Roof) การใช้ระบบ E-Office อย่างจริงจัง เป็นต้น

๓) การกำหนดค่าเป้าหมาย (ร้อยละ) ในการลดค่าใช้จ่ายงบประมาณในงบดำเนินงานหรืองบรายจ่ายอื่นที่หน่วยงาน สามารถที่จะลดทอนงบประมาณได้แต่ยังคงไว้ซึ่งประสิทธิภาพของการทำงาน

๓. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการเงินให้เกิดประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น:

พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการเงินให้มีประสิทธิภาพและมีทิศทางมากยิ่งขึ้น โดยเน้นให้เกิดการใช้งบประมาณเพื่อก่อเกิดการทำงานให้เพิ่มมากขึ้น โดยสร้างแนวทางการปรับการบริหารงบประมาณเพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพและก่อเกิดประสิทธิผล ภายใต้การกำกับติดตาม ดังนี้

๑. แนวทางการบริหารงบประมาณ		๒. แนวทางการเบิกจ่ายงบประมาณ	
๑. งบบุคลากร	๕๐% --	๑. ไตรมาสที่ ๑ ดำเนินการเบิกจ่าย	๓๓%
๒. งบดำเนินงาน	๒๕% --	๒. ไตรมาสที่ ๒ ดำเนินการเบิกจ่าย	๒๒%
๓. งบลงทุน	๑๐%	๓. ไตรมาสที่ ๓ ดำเนินการเบิกจ่าย	๒๑%
๔. งบอุดหนุน	๗.๕% ++	๔. ไตรมาสที่ ๔ ดำเนินการเบิกจ่าย	๒๔%
๕. งบรายจ่ายอื่น	๗.๕% ++		

นโยบายที่ ๘ สร้างเครือข่ายและขยายพันธมิตร

สร้างเครือข่ายและขยายพันธมิตรความร่วมมือทุกระดับ ทั้งภายใน ภายนอก และสากล โดยมุ่งเน้นให้มีความครอบคลุม กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมหาวิทยาลัย เพื่อการระดมทรัพยากร และการพัฒนาตัวเองแบบก้าวกระโดด ให้สามารถต่อสู้กับการแข่งขันที่สูงขึ้นได้อย่างเข้มแข็ง

การดำเนินการ

สร้างเครือข่าย และขยายพันธมิตร ทางการศึกษา โดยมุ่งให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมต่อการขับเคลื่อน พัฒนาการศึกษ ในลักษณะของการขับเคลื่อนโดยใช้ การศึกษาเคลื่อนที่ (Academic Mobility) ให้เข้าถึงทุกภาคส่วนของเครือข่าย เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งต่อ การขับเคลื่อนเชิงพื้นที่ (Areas Base) และเป็นการตอบสนองความต้องการของสังคมทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง

๑. สร้างกลไกการเสริมประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมของผู้บริหารคณะทำงานและหุ้นส่วนพันธมิตร
๒. สร้างสรรค์ พัฒนา วัตถุประสงค์และกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยและเครือข่ายให้ชัดเจนเพื่อการพัฒนา
๓. กำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อการบรรลุผลประโยชน์ร่วมกัน
๔. พัฒนากลไกการบริหารจัดการเครือข่ายอย่างต่อเนื่องเพื่อประสิทธิภาพผลต่อมหาวิทยาลัย
๕. ยกระดับองค์ความรู้และความก้าวหน้าของนวัตกรรมเพื่อการถ่ายทอด

ภายใต้ของการใช้หลักคิดของรูปแบบการดำเนินการ เพื่อการสร้างพลังในการบริหารจัดการ (The POWERS Management Model) ผ่านความร่วมมือในรูปแบบและมิติต่างๆ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการจัดการ ด้านทรัพยากร ด้านเครื่องมือ และด้านเทคโนโลยี ตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับผู้ประสานงาน จวบจนระดับปฏิบัติงาน

๑) มิติเครือข่ายกำลังคน : สร้างการแลกเปลี่ยนอาจารย์ นักศึกษาความร่วมมือของบุคลากรที่มีชื่อเสียง พัฒนากำลังคนด้านอุตสาหกรรมระดับกลางและระดับสูง เกิดการสนับสนุนส่งเสริมวิชาการ ให้ความรู้เป็น คู่คิด แก่องค์กรภาครัฐ การร่วมสร้าง Engaged citizens

๒) มิติการพัฒนาการจัดการศึกษา : สร้างความร่วมมือทางการศึกษาจัดการศึกษาภายใต้หลักสูตรแบบพหุภาคี เกิดการร่วมพัฒนาสร้างหลักสูตรอาชีพ การเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓) มิติงานวิจัยบริการวิชาการ : สร้างการทำงานวิจัยในรูปแบบเครือข่าย (Research Consortium) เกิดการเข้าไปทำงานวิจัยการบริการวิชาการแก่ภาครัฐภาคประชาชน ตอบโจทย์การพัฒนาสังคม ชุมชน ประเทศ

๔) มิติศิลปวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม : สร้างการพัฒนาความร่วมมือวิชาการทางด้านศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมเกิดการพัฒนาองค์กรในรูปแบบกิจการเพื่อสังคม หรือเกิดบันทึกความร่วมมือภายใต้การดำเนินโครงการกับภาครัฐ สร้างเสริมศิลปวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมแก่ภาคประชาชน

๕) มิติการร่วมมือศิษย์เก่า : สร้างสานความสัมพันธ์ของศิษย์เก่า การมีส่วนร่วมของการพัฒนาการศึกษาผ่านความร่วมมือของศิษย์เก่า ในทุกมิติของเครือข่าย

นโยบายที่ ๙ สร้างมูลค่าองค์กร (Brand)

สร้างภาพลักษณ์ (Brand) เพิ่มมูลค่าองค์กรและส่งเสริมการสนองงานใต้ร่มพระบารมี โดยใช้การศึกษาสัมพันธ์เชิงรุก เพื่อสร้างความเชื่อมั่น ศรัทธา และการรับรู้ที่ดี ของประชาคมภายในมหาวิทยาลัยและประชาชนภายนอก อันจะส่งผลต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยให้ไปถึงเป้าหมายได้รวดเร็วยิ่งขึ้นและเกิดความยั่งยืนต่อไป

การดำเนินการ: กำหนดเป้าหมายของการกำหนดการรับรู้ ภายใต้ค่านิยม (Core Value) ที่เป็นตัวตนและควรส่งเสริมให้เป็นที่ประจักษ์ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ดังนี้

๑. การทำงานเป็นนักปฏิบัติแบบมืออาชีพ: เป็นมหาวิทยาลัยนักปฏิบัติอย่างมืออาชีพ ที่นำเอาเทคโนโลยีมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

๒. ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม: เป็นมหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบต่อสังคม สร้างชุมชน สังคมให้อย่างยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างแท้จริง เพื่อเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างนวัตกรรมเพื่อชุมชน

๓. ริเริ่มสร้างสรรค์เทคโนโลยีนวัตกรรมและบริการวิชาการเพื่อชุมชนสังคม : เป็นมหาวิทยาลัยที่เชี่ยวชาญสามารถประยุกต์องค์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติและสร้างนวัตกรรมเพื่อเป็นที่พึ่งของชุมชน สังคม ประเทศ อย่างมั่นคงและยั่งยืน ภายใต้แนวคิดตามศาสตร์พระราชา สนองงานและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ใต้ร่มพระบารมีอย่างต่อเนื่อง พร้อมนำองค์ความรู้ไปขยายผลให้กับชุมชนและสังคมตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย ให้สมกับการเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ที่ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ทรงพระราชทานนามไว้ เพื่อเป็นที่พึ่งแก่ชุมชน สังคม ประเทศอย่างแท้จริง

๔. ประชาสัมพันธ์ความสามารถขององค์กร บุคลากร นักศึกษาให้เป็นที่ประจักษ์: ส่งเสริมให้เกิดการเผยแพร่กิจกรรมประชาสัมพันธ์ภายใต้ค่านิยม อย่างต่อเนื่อง ผ่านสื่อต่างๆ โดยให้ความสำคัญกับสร้างเนื้อหา (Content) ที่มีประสิทธิภาพทั้งสื่อเก่าและสื่อใหม่อย่างเป็นระบบ ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมเครือข่ายศิษย์เก่าอย่างเข้มแข็งทุกพื้นที่

๕. สร้างคุณค่าและค่านิยมให้กับองค์กร: ให้บุคลากร นักศึกษา ศิษย์เก่า ชุมชน สังคม ภูมิใจกับการเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นที่พึ่งของชุมชน สังคม ประเทศ อย่างยั่งยืน

๖. สร้างพัฒนาเทคโนโลยีและระบบ มุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านดิจิทัล (Digital University): ผลักดัน ส่งเสริมสนับสนุน ให้เกิดกลไกในการขับเคลื่อน ดังนี้

๖.๑) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนา BIG DATA เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ การพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างมีเป้าหมาย

๖.๒) ส่งเสริม ผลักดัน ให้เกิดการพัฒนาระบบสารสนเทศบนการใช้ฐานข้อมูลกลาง (Data Center) เพื่อการใช้ประโยชน์ในพันธกิจต่าง ๆ อย่างเท่าเทียม เท่าทัน บนมาตรฐานสากล

๖.๓) จัดทำ พัฒนาเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และทันสมัย (ทุกแพลตฟอร์ม) เพื่อการเชื่อมโยงข้อมูล และการนำเสนอข้อมูล สู่กลุ่มเป้าหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดสังคมอุดมปัญญาประดิษฐ์ (AI Societyแห่งแรกของภูมิภาค

๖.๔) พัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพ มาตรฐาน สามารถเข้าถึงและใช้งานได้อย่างเหมาะสมกับทุกกลุ่มผู้ใช้ ครอบคลุมทุกพื้นที่ของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญแผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของวิทยาลัยเทคโนโลยีและสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

๓.๑ ภาพรวม

๓.๑.๑ วิสัยทัศน์ “สหวิทยาการเทคโนโลยีระดับสากลอย่างยั่งยืน”

Global Interdisciplinary Technology for sustainability

๓.๑.๒ พันธกิจ

๑. จัดการเรียนการสอนโดยใช้สหวิทยาการเพื่อตอบโจทย์อุตสาหกรรมเป้าหมาย
๒. พัฒนานวัตกรรมที่ตอบสนองความท้าทายของโลกยุคใหม่
๓. สร้างความร่วมมือกับองค์กรทั้งในและต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนและพัฒนาองค์ความรู้
๔. สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๕. ดำเนินงานอย่างเป็นระบบด้วยความโปร่งใส

๓.๑.๓ เอกลักษณ์ ต้นแบบการศึกษาวชิรด้านเทคโนโลยีและบูรณาการศาสตร์

๓.๑.๔ อัตลักษณ์บัณฑิตนักปฏิบัติมืออาชีพที่ใช้เทคโนโลยีเป็นพื้นฐาน

๓.๑.๕ ค่านิยมองค์กร

I - Integrity ยืนหยัดในความถูกต้อง โปร่งใสและมีจริยธรรมในการทำงาน และการใช้ชีวิตเชื่อในความซื่อตรงต่อหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น และเคารพในความไว้วางใจที่ผู้อื่นมีให้

T – Technology & Innovation ใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ในการยกระดับคุณภาพการศึกษา การทำงาน และการแก้ปัญหา ส่งเสริมการคิดนอกกรอบและการทดลองสิ่งใหม่ เพื่อพัฒนาทักษะและระบบให้ทันสมัยและตอบโจทย์อนาคต

C - Creative Collaboration ส่งเสริมการทำงานร่วมกันอย่างมีพลัง ด้วยแนวคิดใหม่ๆ ที่เปิดกว้าง และสร้างคุณค่า ร่วมมือกันระหว่างบุคลากร นักศึกษา และพันธมิตร ทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อผลักดันนวัตกรรมและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๓.๑.๖ วัฒนธรรมองค์กร

ชื่อสัต์ย สร้างสรรค์นวัตกรรม ทำงานเป็นทีม (Integrity Creativity Teamwork)

๓.๑.๗ วัตถุประสงค์

๑. พัฒนากำลังคนที่มีทักษะในเชิงสหวิทยาการ

สร้างบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานในยุคดิจิทัล

๒. สร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่สามารถแก้ปัญหาเชิงสังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน

๓. สร้างความร่วมมือในระดับชาติและนานาชาติ

พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิจัยกับสถาบันการศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๔. เสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรและนักศึกษา

สนับสนุนการพัฒนาทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ ความยืดหยุ่นในการทำงาน และการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้พร้อมรับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต

๕. บูรณาการความรู้และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาชุมชน

นำองค์ความรู้และเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน พร้อมสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อสังคม

๖. ส่งเสริมการบริหารงานอย่างมีธรรมาภิบาล

ยึดหลักการบริหารงานด้วยความโปร่งใส ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบต่อสังคม

๓.๒ แผนปฏิบัติการ

๓.๒.๑ แผนปฏิบัติการ เรื่องที่ ๑ การส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการจัดการศึกษา เพื่อผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีพื้นฐานทางด้าน STEM มีแนวคิดความเป็นนักนวัตกรรม และความเป็นผู้ประกอบการ

๑) เป้าหมาย ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีความรู้และทักษะพื้นฐานด้าน STEM ผสมผสานแนวคิดนวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพ หรือสร้างนวัตกรรมได้จริงภายหลังสำเร็จการศึกษา

๒) ค่าเป้าหมาย

๒.๑ ร้อยละของนักศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับ STEM ที่เข้าร่วม กิจกรรม/หลักสูตร/โครงการด้านนวัตกรรมหรือผู้ประกอบการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ต่อปีการศึกษา

๒.๒ จำนวนโครงการนวัตกรรมหรือแนวคิดเชิงธุรกิจที่พัฒนาขึ้นโดย นักศึกษา และผ่านการคัดเลือกเข้าสู่เวทีการแข่งขัน/การบ่มเพาะ ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ ต่อปีการศึกษา

๓) ตัวชี้วัด

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ การสร้างหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ตามอัตลักษณ์ของวิทยาลัย มีความทันสมัยและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย ๒๕๖๙	ผู้รับผิดชอบหลัก
๑. จำนวนหลักสูตรใหม่ที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ตามอัตลักษณ์หรือความเป็นเลิศของพื้นที่/ จำนวนหลักสูตรใหม่ที่ทันสมัยและรองรับกับความต้องการของตลาดแรงงาน	หลักสูตร	๑	รองผู้อำนวยการฯ ด้านวิชาการ

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ การสร้างข้อสอบกลางรายวิชาศึกษาทั่วไปสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอนในพื้นที่ต่าง ๆ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย ๒๕๖๙	ผู้รับผิดชอบหลัก
๒. จำนวนข้อสอบกลางรายวิชาศึกษาทั่วไปสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	รายวิชา	ไม่น้อยกว่า ๑ รายวิชา	รองผู้อำนวยการฯ ด้านวิชาการ / หัวหน้าสาขา/ หัวหน้าหลักสูตร

กลยุทธ์ที่ ๑.๓ การพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นที่ตรงกับความต้องการกับของผู้ประกอบการสำหรับการ Up-skill และ Re-skill เพื่อหารายให้กับมหาวิทยาลัย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย ๒๕๖๙	ผู้รับผิดชอบหลัก
๓. จำนวนหลักสูตรระยะสั้นที่ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ	หลักสูตร	๑	รองผู้อำนวยการฯ ด้านวิชาการ / หัวหน้าสาขา/ หัวหน้าหลักสูตร

กลยุทธ์ที่ ๑.๔ การดำเนินโครงการ/กิจกรรมร่วมกับสถานประกอบการผ่านรายวิชาสหกิจศึกษาที่มีการแก้ไขปัญหาให้แก่สถานประกอบการ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย ๒๕๖๙	ผู้รับผิดชอบหลัก
๔. จำนวนโครงการที่แก้ไขปัญหาให้แก่สถานประกอบการผ่านรายวิชาสหกิจศึกษา	โครงการ	อย่างน้อย ๔ โครงการ	รองผู้อำนวยการฯ ด้านวิชาการ /

			หัวหน้าสาขา/ หัวหน้าหลักสูตร
--	--	--	---------------------------------

๔) แนวทางการพัฒนา

(๔.๑) พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนแบบบูรณาการ STEM ร่วมกับแนวคิดนวัตกรรม และผู้ประกอบการ

(๔.๒) ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน เช่น การประกวดนวัตกรรม การจัด Startup Camp หรือ Hackathon

(๔.๓) พัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และบุคลากรให้มีความเข้าใจและสามารถจัดการเรียนรู้ด้านนวัตกรรมและผู้ประกอบการได้

(๔.๔) สร้างความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการในพื้นที่

๕) แผนงาน/โครงการ สำคัญ

๕.๑ โครงการพัฒนาหลักสูตรอนุปริญญา (๕ปี) วิศวกรรมเคมีคอนดักเตอร์

๕.๒ โครงการทดสอบความรู้ทางคณิตศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๓

๕.๓ โครงการสำรวจความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรอนุปริญญา ๕ ปี (สถาปัตยกรรม และวิศวกรรมโยธา)

๕.๔ โครงการยกระดับโรงงานต้นแบบสู่ศูนย์นวัตกรรมการผลิตอาหารเพื่อผู้ประกอบการ

๕.๕ โครงการพัฒนาหลักสูตรผู้ช่วยพยาบาลร่วมกับโรงพยาบาลประสาทและมหาวิทยาลัยราชภัฏ ลำปาง

๕.๖ โครงการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรระดับปวช.

๕.๗ โครงการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี

๕.๘ โครงการพัฒนาทักษะการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสเบื้องต้นสำหรับผู้ประกอบการอาหารขนาดเล็กและขนาดกลาง

๓.๒.๒ แผนปฏิบัติการ เรื่องที่ ๒ การพัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และงานสร้างสรรค์สำหรับการยกระดับ ชุมชน สังคม ประเทศ

๑) เป้าหมาย ยกระดับระบบบริหารงานวิจัยและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิจัยของวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ รองรับการสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อสนับสนุนบทบาทของมหาวิทยาลัยกลุ่มที่ ๒ ในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ตอบโจทย์ประเทศและชุมชน

๒) ค่าเป้าหมาย

๒.๑ จำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ/นานาชาติ หรือถูกนำไปใช้ประโยชน์จริง ไม่น้อยกว่า ๕ ผลงานต่อปี

๒.๒ จำนวนโครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัยที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง เช่น ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือวิจัย หรือระบบข้อมูลวิจัย ไม่น้อยกว่า ๓ ระบบ/โครงการ ต่อปี

๒.๓ ร้อยละของบุคลากรสายวิชาการที่มีผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมอย่างน้อย ๑ ชิ้นในแต่ละปี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ต่อปี

๓) ตัวชี้วัด

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ การพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยและนวัตกรรม Ecosystem ด้านการวิจัย เพื่อสนับสนุนการเป็นมหาวิทยาลัยในกลุ่มที่ ๒ กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย ๒๕๖๙	ผู้รับผิดชอบหลัก
๑. ร้อยละการยื่นขอสิทธิความเป็นเจ้าของ ผลงานวิจัย	ร้อยละ	๓๐	รองผู้อำนวยการ ด้านวิจัย/เจ้าหน้าที่ ฝ่ายงานวิจัย
๒. ทรัพย์สินทางปัญญาที่ยื่นขอจดทะเบียน (ค.ต.ป.)	จำนวน ทรัพย์สินทาง ปัญญา	๑๐	รองผู้อำนวยการ ด้านวิจัย/เจ้าหน้าที่ ฝ่ายงานวิจัย

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ ความเป็นนานาชาติของ มทร. ล้านนา

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย ๒๕๖๙	ผู้รับผิดชอบหลัก
๓. การจัดอันดับที่ดีขึ้นในด้านนวัตกรรม (Time Higher Education: THE) ของ มหาวิทยาลัยในระดับนานาชาติ (ค.ต.ป.)	ระดับ	ระดับ ๓	รองผู้อำนวยการ ด้านวิจัย/หัวหน้า สาขา/หัวหน้า หลักสูตร

กลยุทธ์ที่ ๒.๓ การขับเคลื่อนงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม งานสร้างสรรค์ และองค์ความรู้เพื่อพัฒนาชุมชน ธุรกิจ และอุตสาหกรรมร่วมกับเครือข่าย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย ๒๕๖๙	ผู้รับผิดชอบหลัก
๔. ร้อยละของบุคลากรสายวิชาการรายใหม่ที่ได้รับทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก	ร้อยละ	๑๐	รองผู้อำนวยการ ด้านวิจัย/หัวหน้า สาขา
๕. งบประมาณที่ได้รับสนับสนุนงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากแหล่งทุน Fundamental Fund: FF (ค.ต.ป.)	ค่าเฉลี่ยต่อ โครงการ (บาท)	๒๐๐,๐๐๐	รองผู้อำนวยการ ด้านวิจัย/หัวหน้า สาขา
๖. งบประมาณที่ได้รับสนับสนุนงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากแหล่งทุนภายนอกอื่นๆ (รัฐ เอกชน สมาคม ฯลฯ) (ค.ต.ป.)	ค่าเฉลี่ยต่อ โครงการ (บาท)	๑,๐๐๐,๐๐๐	รองผู้อำนวยการ ด้านวิจัย/หัวหน้า สาขา
๗. จำนวนผลงานของโครงการวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม งานสร้างสรรค์ และ องค์ความรู้ ที่ร่วมกับเครือข่าย (ค.ต.ป.)	จำนวน ผลงาน	๕๐	รองผู้อำนวยการ ด้านวิจัย/หัวหน้า สาขา

๔) แนวทางการพัฒนา

- (๔.๑) จัดตั้งและพัฒนาหน่วยงานหรือศูนย์สนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมให้มีระบบบริหารจัดการที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
- (๔.๒) ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านวิจัยกับภาคอุตสาหกรรม ชุมชน และสถาบันวิจัยทั้งในและต่างประเทศ
- (๔.๓) พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัย เช่น ห้องทดลอง เครื่องมือวิจัย และระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัย
- (๔.๔) ส่งเสริมศักยภาพนักวิจัย โดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การให้ทุนวิจัย และการให้คำปรึกษาแบบพี่เลี้ยง (Mentoring)

๕) แผนงาน/โครงการ สำคัญ

๕.๑ โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การสร้างสรรค์และคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา มุ่งสู่การยื่นคำขออนุสิทธิบัตรและสิทธิบัตร”

๕.๒ โครงการ การขับเคลื่อนงานวิจัยสู่สากล “การใช้ AI ในการเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์
ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพ”

๕.๓ โครงการสนับสนุนการนำเสนอผลงานทางวิชาการ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๙

๕.๔ กระบวนการขอจริยธรรมในมนุษย์สำหรับการตีพิมพ์ผลงานขอตำแหน่งทางวิชา

๕.๕ การตีพิมพ์ผลงานวิจัย/การนำเสนอผลงานทางวิชาการที่มีการระบุ SDGs

๕.๖ โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยโดยใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์

(AI)

๕.๗ โครงการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการสำหรับตำแหน่งทางวิชาการ

๓.๒.๓ แผนปฏิบัติราชการ เรื่องที่ ๓ การส่งเสริมสังคมภาคีเครือข่าย ยกระดับศักยภาพสังคม คุณภาพ
ชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม งานสร้างสรรค์ และองค์ความรู้แห่ง
ล้ำนำให้สามารถปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก

๑) เป้าหมาย สร้างระบบนิเวศการบริการวิชาการที่เชื่อมโยงองค์ความรู้
เทคโนโลยี และนวัตกรรมจากวิทยาลัยสู่ชุมชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อ
ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นอย่าง
ยั่งยืน

๒) ค่าเป้าหมาย

๒.๑ จำนวนกิจกรรม/โครงการบริการวิชาการหรือถ่ายทอดเทคโนโลยีที่
ดำเนินการร่วมกับชุมชนหรือภาคธุรกิจสร้างสรรค์ ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการต่อปี

๒.๒ จำนวนชุมชน/กลุ่มอาชีพ/ผู้ประกอบการที่ได้รับประโยชน์จากการ
ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี หรือการบริการวิชาการ ไม่น้อยกว่า ๑๐ กลุ่มเป้าหมาย
ต่อปี

๓) ตัวชี้วัด

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ การพัฒนาชุมชนและอุตสาหกรรมด้วยองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย ๒๕๖๙	ผู้รับผิดชอบหลัก
๑.จำนวนคณาจารย์และบุคลากรที่นำ เทคโนโลยี นวัตกรรม งานสร้างสรรค์ และ องค์ความรู้ไปพัฒนาในภาคอุตสาหกรรม ชุมชน สังคม (ค.ต.ป.)	จำนวน อาจารย์	๕๐	รองผู้อำนวยการ ด้านวิจัย/เจ้าหน้าที่ ฝ่ายงานวิจัย

๒.แหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตของสังคม	จำนวนแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต	๓	รองผู้อำนวยการด้านวิจัย/เจ้าหน้าที่ฝ่ายงานวิจัย
๓. รายรับจากงานบริการวิชาการจากเทคโนโลยี นวัตกรรม งานสร้างสรรค์ ในส่วนที่สมทบค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ร้อยละ ๑๐	จำนวนรายรับ (บาท)	๑๐๐,๐๐๐	รองผู้อำนวยการด้านวิจัย/เจ้าหน้าที่ฝ่ายงานวิจัย
๔. จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากบุคลากรของ มทร.ล้านนา และนำไปใช้ให้เกิดผล หรือ มีการยกระดับสมรรถนะในการประกอบการสูงขึ้น หรือ พัฒนาและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการด้วยความคิดสร้างสรรค์ที่ทำงานร่วมกับมหาวิทยาลัย สามารถลดต้นทุนหรือเพิ่มรายได้ให้สูงขึ้น (ค.ต.ป.)	สถานประกอบการ	๒๐	รองผู้อำนวยการด้านวิจัย/เจ้าหน้าที่ฝ่ายงานวิจัย

๔) แนวทางการพัฒนา

- (๔.๑) พัฒนากลไกการบริหารจัดการด้านบริการวิชาการให้มีความเป็นระบบ และส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์บริการวิชาการหรือศูนย์นวัตกรรมชุมชน (Innovation Hub)
- (๔.๒) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน กลุ่มอาชีพ และผู้ประกอบการท้องถิ่นในการร่วมออกแบบกิจกรรมบริการวิชาการ
- (๔.๓) พัฒนาระบบการบูรณาการองค์ความรู้จากหลากหลายสาขาวิชา (สหวิทยาการ)
- (๔.๔) เสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชา

สังคม

๕) แผนงาน/โครงการ สำคัญ

- ๕.๑ โครงการรับงานบริการสังคม มทร.ล้านนา

๓.๒.๔ แผนปฏิบัติการ เรื่องที่ ๔ การบริหารจัดการองค์การอย่างมีประสิทธิภาพและเอกภาพสู่ความเป็นสากล

๑) เป้าหมาย ยกระดับประสิทธิภาพและเอกภาพในการบริหารจัดการองค์การ โดยปรับปรุงระบบบริหารจัดการภายในให้มีความทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีมาตรฐานในระดับสากล เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของวิทยาลัยในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

๒) ค่าเป้าหมาย

๒.๑ ระดับความสำเร็จในการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายในองค์กร (Internal Quality Assurance) อยู่ในระดับ “ดี” ขึ้นไป ต่อเนื่องทุกปีงบประมาณ

๒.๒ จำนวนระบบงานหรือกระบวนการที่ได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล หรือมาตรฐาน ISO/EdPEX/Green Office ไม่น้อยกว่า ๓ ระบบ/กระบวนการต่อปีงบประมาณ

๒.๓ จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาเพื่อรองรับการบริหารงานในบริบทสากล (เช่น ด้านภาษา ด้านการใช้เทคโนโลยี หรือด้านการจัดการข้ามวัฒนธรรม) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนบุคลากรต่อปีงบประมาณ

๓) ตัวชี้วัด

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนเพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพและความเป็นสากล

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย ๒๕๖๙	ผู้รับผิดชอบหลัก
๑. ร้อยละของจำนวนบุคลากรที่มีผลคะแนนทดสอบภาษาอังกฤษ	ร้อยละ	ร้อยละ ๙๐ ของจำนวนบุคลากร	รองผู้อำนวยการด้านบริหาร
๒. จำนวนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากร	กิจกรรม	อย่างน้อย ๓ กิจกรรม/ปี	รองผู้อำนวยการด้านบริหาร
๓. ร้อยละบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	ร้อยละ	ร้อยละ ๕๐ ของจำนวนบุคลากร	รองผู้อำนวยการด้านบริหาร
๔. จำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ มีทักษะที่พัฒนาขึ้นอย่างน้อย ๑ band	คน	ไม่น้อยกว่า ๕ คน/ปี	รองผู้อำนวยการด้านบริหาร

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ สร้างความตระหนักรู้ขององค์กรสู่สังคมผ่านการสื่อสารองค์กรที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย ๒๕๖๙	ผู้รับผิดชอบหลัก
๕. จำนวนกิจกรรมที่มีส่วนร่วมระหว่างวิทยาลัยและหน่วยงานภายนอก	กิจกรรม	อย่างน้อย ๕ กิจกรรม/ปี	รองผู้อำนวยการ ด้านวิชาการ/ด้าน บริหาร/ด้านวิจัย และบริการวิชาการ
๖. จำนวนการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ	หัวข้อ	อย่างน้อย ๑๕ หัวข้อ/เดือน	รองผู้อำนวยการ ด้านวิชาการ/ด้าน บริหาร/ด้านวิจัย และบริการวิชาการ

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัย ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย ๒๕๖๙	ผู้รับผิดชอบหลัก
๗. จำนวนกิจกรรมที่มีส่วนร่วมระหว่างวิทยาลัย ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน	โครงการ/ กิจกรรม	อย่างน้อย ๑ โครงการ/ปี	หัวหน้าสาขา/ หัวหน้าหลักสูตร

กลยุทธ์ที่ ๔.๔ จัดหารายได้และการบริหารจัดการงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย ๒๕๖๙	ผู้รับผิดชอบหลัก
๘. รายได้จากงานบริการวิชาการและงานบริการสังคม (ก่อนหักค่าใช้จ่าย) ๒๐๐,๐๐๐ บาท	บาท	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท	รองผู้อำนวยการ ด้านวิชาการ/ด้าน บริหาร/ด้านวิจัย และบริการวิชาการ
๙. ร้อยละการใช้งบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้เป็นไปตามแผนงบประมาณ	ร้อยละ	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐	รองผู้อำนวยการ ด้านบริหาร

กลยุทธ์ที่ ๔.๕ พัฒนาสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนและโครงสร้างพื้นฐานของวิทยาลัย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย ๒๕๖๙	ผู้รับผิดชอบหลัก
๑๐.ความพึงพอใจของบุคลากร นักศึกษา และผู้ปกครอง ต่อโครงสร้างพื้นฐานของ วิทยาลัย	ร้อยละ	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ๗๐	รองผู้อำนวยการ ด้านบริหาร

๔) แนวทางการพัฒนา

- ได้
- ๔.๑) พัฒนาระบบบริหารจัดการภายในให้มีความทันสมัย มีประสิทธิภาพ และสามารถตรวจสอบ
- นานาชาติ
- ๔.๒) ส่งเสริมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์องค์กรที่มีความสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติและ
- ๔.๓) พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรในด้านการบริหารจัดการ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ
- ความสามารถในการทำงานในบริบทสากล
- ๔.๔) ส่งเสริมการนำมาตรฐานสากลมาใช้ในการบริหารจัดการองค์กร

๕) แผนงาน/โครงการ สำคัญ

- ๕.๑ โครงการพัฒนาทักษะภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร
- ๕.๒ โครงการศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาทักษะการทำงานระดับนานาชาติ
- ๕.๓ โครงการแนะแนว วิทยาลัยเทคโนโลยีและสหวิทยาการ
- ๕.๔ โครงการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนระดับมัธยมและอาชีวศึกษาผ่าน STEAM : ปั่นอนาคตนัก
- สร้างสรรค์ยุคใหม่ ครั้งที่ ๒
- ๕.๕ โครงการจัดการแข่งขันหุ่นยนต์ CISAT RoboXtreme ๒๐๒๖
- ๕.๖ โครงการสถาปัตยกรรมสัมพันธ์
- ๕.๗ โครงการแข่งขันทักษะฝีมือระดับ ปวช.
- ๕.๘ โครงการ Art and Design Camp: ประกวดแข่งขันและพัฒนาทักษะทางด้านศิลปะและการ
- ออกแบบดิจิทัล
- ๕.๙ โครงการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัย ศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบัน
- ๕.๑๐ โครงการบริการวิชาการทดสอบมาตรฐานหน้ากากอนามัย
- ๕.๑๑ โครงการทดสอบมาตรฐานทางอาหาร
- ๕.๑๒ โครงการบริการวิชาการ อบรมการใช้เครื่องมือต่าง ๆ
- ๕.๑๓ โครงการปรับปรุงและพัฒนาพื้นที่เรียนรู้ในวิทยาลัย
- ๕.๑๔ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน
- ๕.๑๕ กิจกรรมปรับปรุงอาคารสถานที่และภูมิทัศน์ภายในวิทยาลัย

๕.๑๖ โครงการสำรวจและประเมินความพึงพอใจต่อโครงสร้างพื้นฐานของวิทยาลัย

๓.๒.๕ แผนปฏิบัติการ เรื่องที่ ๕ การสืบสาน รักษา ต่อยอด ปรัชญาและศาสตร์พระราชามาใช้ในการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑) เป้าหมาย เสริมสร้างความตระหนักรู้ ความเข้าใจ และการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชามาใช้ในการดำเนินงานของวิทยาลัย ทั้งในด้านการจัดการศึกษา การพัฒนาองค์ความรู้ และการขับเคลื่อนกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ

๒) ค่าเป้าหมาย

๒.๑ จำนวนกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชามาใช้ในการพัฒนาวิทยาลัยหรือชุมชน ไม่น้อยกว่า ๑ โครงการต่อปีงบประมาณ

๒.๒ ร้อยละของบุคลากรและนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมหรือผ่านการอบรม/เสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชามา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ต่อปีงบประมาณ

๓) ตัวชี้วัด

กลยุทธ์ที่ ๕.๑ ส่งเสริมและพัฒนาชุมชน สืบสาน รักษา ต่อยอด ปรัชญาและศาสตร์พระราชา ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย ๒๕๖๙	ผู้รับผิดชอบหลัก
๑. จำนวนองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่นำไปใช้ในโครงการหลวง โครงการตามพระราชดำริ หรือชุมชนที่สามารถลดต้นทุนหรือเพิ่มประสิทธิภาพ (ค.ต.ป.)	จำนวนองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม	๑๐	รองผู้อำนวยการ ด้านงานบริการ วิชาการ
๒. จำนวนองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ไปยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับชุมชน สังคม (ค.ต.ป.)	จำนวนองค์ความรู้ เทคโนโลยี	๒๐	รองผู้อำนวยการ ด้านงานบริการ วิชาการ

๔) แนวทางการพัฒนา

(๔.๑) บูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชาเข้ากับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

(๔.๒) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมบริการวิชาการที่ถ่ายทอดหลักปรัชญาและศาสตร์พระราชาสู่ชุมชน

(๔.๓) จัดโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบภายในวิทยาลัยและชุมชนโดยรอบให้เป็นพื้นที่เรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(๔.๔) พัฒนาศักยภาพบุคลากรและนักศึกษาให้มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในหลักการของศาสตร์พระราชา

๕) แผนงาน/โครงการ สำคัญ

๕.๑ โครงการ Royal Rose Sensation Giftset ชุดผลิตภัณฑ์ต่อยอดคุณค่ากุหลาบจากสวนกุหลาบหลวงทุ่งเริง

๓.๓ ประมาณการวงเงินงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

๓.๓.๑ งบประมาณที่ได้รับจัดสรร ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙

งบรายจ่าย/หมวดรายการ		จัดสรร		
		แผ่นดิน	ผลประโยชน์	รวม
๑. งบบุคลากร				
ค่าตอบแทนพนักงานราชการ		๔๒๑,๔๐๐	-	๔๒๑,๔๐๐
ค่าจ้างชั่วคราว	ค่าจ้างชั่วคราว	-	๑,๑๒๔,๐๐๐	๑,๑๒๔,๐๐๐
๒. งบดำเนินงาน				
ค่าตอบแทน	เงินประจำตำแหน่งผู้บริหารที่ไม่มีวาระ (พนักงานมหาวิทยาลัย)	-	๖๗,๒๐๐	๖๗,๒๐๐
	ค่าตอบแทนรายเดือนตำแหน่งผู้บริหารที่ไม่มีวาระ (พนักงานมหาวิทยาลัย)	-	๖๗,๒๐๐	๖๗,๒๐๐
ค่าใช้จ่าย	เงินสมทบกองทุนประกันสังคม	๑๘,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๖๓,๐๐๐
	เงินสมทบกองทุนเงินทดแทน	๑,๐๐๐	๒,๓๐๐	๓,๓๐๐
๓. งบลงทุน				
	ค่าครุภัณฑ์สูงกว่า ๑ ล้านบาท	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	-	๑๒,๐๐๐,๐๐๐
	ค่าครุภัณฑ์ต่ำกว่า ๑ ล้านบาท	-	๒,๐๑๐,๖๐๐	๒,๐๑๐,๖๐๐
	สิ่งก่อสร้างผูกพันใหม่	๓๑,๓๕๐,๐๐๐	-	๓๑,๓๕๐,๐๐๐
	สิ่งก่อสร้างไม่ผูกพัน (๑ปี)	-	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐

งบรายจ่าย/หมวดรายการ		จัดสรร		
		แผ่นดิน	ผลประโยชน์	รวม
๔. งบเงินอุดหนุน				
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน				
ค่าตอบแทน	ค่าตอบแทนผู้ปฏิบัติงานให้ราชการ	-	๓๕๗,๐๐๐	๓๕๗,๐๐๐
ค่าใช้สอย	ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะ	-	๘๗,๗๐๐	๘๗,๗๐๐
	ค่าจ้างเหมาบริการ	-	๑๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐
	ค่าซ่อมแซมครุภัณฑ์	-	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐
ค่าวัสดุ	ค่าวัสดุสำนักงาน	-	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐
	ค่าวัสดุก่อสร้าง	-	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
	ค่าวัสดุไฟฟ้าและวิทยุ	-	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
	ค่าวัสดุการศึกษา	๘๙๔,๓๐๐	๒๐,๐๐๐	๙๑๔,๓๐๐
	ค่าวัสดุการเกษตร	-	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	ค่าใช้จ่ายบุคลากร เงินเดือน	๓๘,๙๕๑,๙๐๐	-	๓๘,๙๕๑,๙๐๐
	ค่าใช้จ่ายบุคลากร เงินประจำตำแหน่งทางวิชาการ	๑,๑๑๑,๒๐๐	-	๑,๑๑๑,๒๐๐
๕. งบรายจ่ายอื่น				
๕.๑ ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาการจัดการศึกษา		-	๒,๓๑๘,๐๐๐	๒,๓๑๘,๐๐๐
๕.๒ แผนงานประกันคุณภาพการศึกษา		-	๒๗๗,๕๐๐	๒๗๗,๕๐๐
๕.๓ แผนงานค่าปฐมนิเทศ		-	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐

๕.๔ แผนงานค่าปัจจัยนิเทศ	-	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐
๕.๕ แผนงานพัฒนากำลังคนนักวิชาชีพที่เน้นปฏิบัติการ (สหกิจ)	-	๑๕๓,๐๐๐	๑๕๓,๐๐๐
๕.๖ แผนงานหลักสูตรนานาชาติ	-	๑,๒๕๖,๐๐๐	๑,๒๕๖,๐๐๐
๕.๗ แผนงานบริการวิชาการ บริการสังคม	-	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐
๕.๘ แผนงานหอพัก	-	๓,๒๙๘,๐๐๐	๓,๒๙๘,๐๐๐
๕.๙ แผนงานกองทุนพัฒนาบุคลากร		๔๓๓,๖๐๐	๔๓๓,๖๐๐
๕.๑๐ แผนงานเงินทุนสำรองเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพ (กองทุนสหกิจ ๑๐%)	-	๓๐,๓๐๐	๓๐,๓๐๐
รวม		๘๔,๗๔๗,๘๐๐	๑๓,๓๔๗,๔๐๐
			๙๘,๐๙๕,๒๐๐

ส่วนที่ ๔ การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

วิทยาลัยเทคโนโลยีและสหวิทยาการ สู่การปฏิบัติ

วิทยาลัยฯ ได้กำหนดแนวทางการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อให้โครงการ/กิจกรรมที่จะได้ดำเนินการ สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย

๑. กำหนดเป้าหมายของโครงการ/กิจกรรมที่จะได้ดำเนินการให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรม
๒. ผู้บริหารทุกระดับในสังกัด ต้องตระหนักถึงความสำคัญของการใช้แผนปฏิบัติการประจำปี มาเป็นกรอบในการบริหารจัดการ
๓. จัดการชี้แจง สร้างความเข้าใจในสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการประจำปีให้แก่บุคลากรระดับปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วม สามารถบูรณาการนโยบายในแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. กรณีมีความจำเป็นและเร่งด่วน สำนักงานผู้อำนวยการอาจสนับสนุนทรัพยากรในการเคลื่อนแผนปฏิบัติการไปก่อน เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการ
๕. กำหนดทิศทางและแนวทางในการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติการตามแผน ดังนี้
 - ๕.๑ ให้ความสำคัญกับการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานในแต่ละประเด็น ยุทธศาสตร์ โดยประเมินผลสำเร็จและผลกระทบของการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง รายไตรมาส
 - ๕.๒ พัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการประจำปี โดยแสวงหาวิธีการประเมินที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้
 - ๕.๓ สร้างระบบติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงาน เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ถูกต้อง สามารถปรับปรุงแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม
 - ๕.๔ สร้างการเชื่อมโยงสารสนเทศระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัด ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีความถูกต้อง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

๔.๑ การกำกับติดตามประเมินผล

จุดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินผลแผนปฏิบัติการ คือ การประเมินการนำแผนปฏิบัติการไปปฏิบัติอย่างแท้จริงเพียงใด และได้ผลเป็นอย่างไร เพื่อที่จะสามารถวัดความสัมฤทธิ์ผลของแผนปฏิบัติการได้ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงการพัฒนารัฐวิสาหกิจและตอบสนองต่อนโยบาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจ อันจะนำมาสู่บทสรุปจากผลการปฏิบัติจริงที่เกิดขึ้น

๑. การติดตามและรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี และการใช้งบประมาณประจำปี

๑.๑ หน่วยงานภายในสังกัดของวิทยาลัยเทคโนโลยีและสหวิทยาการ จะต้องดำเนินการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี และรายงานการใช้งบประมาณประจำปี แต่ละไตรมาส ดังนี้

ครั้งที่ ๑ (ไตรมาสที่ ๑) ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘

ครั้งที่ ๒ (ไตรมาสที่ ๒) ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม – ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๙

ครั้งที่ ๓ (ไตรมาสที่ ๓) ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน – ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๙

ครั้งที่ ๔ (ไตรมาสที่ ๔) ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙

๒. การประเมินผลของแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๙ ระยะเวลาในการดำเนินการติดตามและประเมินผลของแผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อนำข้อมูลมาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานจริงกับค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละปี

การประเมินผลการดำเนินงาน ได้กำหนดวิธีการและเกณฑ์การวัดประเมินผล ดังนี้

ขั้นที่ ๑ ดำเนินการประเมินผลการดำเนินงานตามค่าเป้าหมายตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ ระบุผลการดำเนินงานแต่ละตัวชี้วัดว่าสามารถดำเนินการได้บรรลุหรือไม่บรรลุตามค่าเป้าหมายหรือไม่

ขั้นที่ ๒ นำผลการประเมินขั้นตอนที่ ๑ มาดำเนินการคำนวณผลการดำเนินงานเป็นค่าร้อยละของความสำเร็จ โดยวิธีการดังนี้

ร้อยละของความสำเร็จตามเป้าหมายตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติการประจำปี

= $\frac{\text{ผลการดำเนินงานที่บรรลุตามเป้าหมาย} \times 100}{\text{จำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด}}$

จำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด

ขั้นที่ ๓ นำผลการประเมินร้อยละของความสำเร็จตามเป้าหมายตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติการประจำปีมาเปรียบเทียบหา ระดับความสำเร็จ ตามเกณฑ์การเปรียบเทียบคะแนนและความสำเร็จ ดังนี้

ร้อยละของความสำเร็จ	ระดับความสำเร็จ	ระดับผลการดำเนินงาน
๘๐.๐๑ – ๑๐๐.๐๐	๕	ดีมาก
๖๐.๐๑ – ๘๐.๐๐	๔	ดี
๔๐.๐๑ – ๖๐.๐๐	๓	พอใช้
๒๐.๐๑ – ๔๐.๐๐	๒	ต้องปรับปรุง
๐.๐๐ – ๒๐.๐๐	๑	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ทั้งนี้การรายงานผลการประเมินแผนปฏิบัติการประจำปี สามารถแบ่งออกเป็น ๒ ช่วงเวลา ดังนี้

ครั้งที่ ๑ รายงานการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ รอบ ๖ เดือน (๑ ตุลาคม – ๓๑ มีนาคม)

ครั้งที่ ๒ รายงานการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ รอบ ๑๒ เดือน (๑ ตุลาคม – ๓๐ กันยายน)

โดยรายงานต่อคณะกรรมการประจำวิทยาลัยฯ ในการประชุมคณะกรรมการประจำ วิทยาลัยเทคโนโลยีและสหวิทยาการ และนำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุงแผนการดำเนินงานของวิทยาลัยฯ ในปีต่อไป

INTERDISCIPLINARY AND TECHNOLOGICAL COLLEGE

วิทยาลัยเทคโนโลยีและสหวิทยาการ

Global Interdisciplinary Technology for sustainable
สหวิทยาการเทคโนโลยีระดับสากลอย่างยั่งยืน

Integrity

**Technology
& Innovation**

**Creative
Collaboration**

